

ADOPTIE ²

 Ik...gewoon een beetje laat. Ik had, iemand was gewelddadig, heel erg gewelddadig, en ik moest er gewoon op dat moment gaan, want ze waren er heel erg aan toe. En reed helemaal vanuit Michigan, de sheriff had gebeld, enzovoort, dat ze er heel erg aan toe waren. Nu...maar het komt allemaal in orde; alles—alles is onder controle, dus, dat is prima. Wanneer de Here binnenkomt, dan is alles onder controle, nietwaar? O, Hij—Hij is zo goed; te denken aan Zijn goedheid en Zijn barmhartigheid, aan wat Hij voor ons betekent, en hoe dierbaar Zijn lofprijzingen zijn.

Wel, we probeerden te beginnen en zeiden dat we de eerste drie hoofdstukken van het boek Efeziërs zouden nemen. En ik denk dat we de eerste drie woorden of de eerste drie *een of ander* daar hebben gekregen. We zijn niet erg ver gekomen, maar misschien kunnen we vanavond nog een stukje verder gaan. Nu, ik wil zeggen dat ik geen Bijbelgeleerde ben, bij lange na niet, en bij lange na geen theoloog, maar ik—ik hou van de Here en ik hou ervan Hem te dienen en... [Een broeder spreekt tot broeder Branham—Red.]

Iemand, even een noodgeval, zei, even voor we nu verder gaan: een klein meisje in het ziekenhuis in Louisville en al de beste specialisten hebben haar opgegeven, ze ligt nu op sterven, en vraagt om verzoek voor dit kind. Als Christenen is het onze plicht om nu onze hoofden te buigen voor gebed.

Onze genadevolle Here, het is niet alleen onze plicht, maar het is ons voorrecht; en het is ons—ons verlangen dat wij vanavond onze hoofden buigen als een gemeente, als een groep van eruit geroepen, gelovige mensen, hier vanavond om Uw Woord te onderwijzen, ons positioneel in het lichaam te plaatsen, waartoe we behoren en waar wij passend kunnen samenwerken als leden van het lichaam van Christus.

² En nu worden we opgeroepen om onmiddellijk tot God te gaan. En ieder van ons vaders denkt dat: wat als dat ons kleine meisje zou zijn, hoe onze harten zouden branden en pijn doen in ons binnenste, en we zouden tot de kerken roepen om onmiddellijk gebed te hebben. En één vader z'n hart is nu aan het branden, aan het lijden. Here, moge die grote Persoon van de Heilige Geest nu op dit moment tot die vader z'n hart komen; elke zweem van twijfel en elke hartzeer wegnemen, en hem laten weten dat Gij God zijt en er geen ziekte is die in Uw tegenwoordigheid kan staan, wanneer Uw goddelijke opdracht is uitgevoerd door Uw gemeente, en Uw volk.

³ En zoals gedurende de week wij gebeden hebben, sinds afgelopen zondag heb ik nagedacht over deze manieren of dit middel van gebed. We hebben niet erg veel qua wapen voor zover het er voor de wereld uitziet, maar deze kleine slinger is dodelijk, wanneer hij in de vingers van geloof wordt gehouden. O Here, mogen onze gebeden raak slaan, die dood ginds die boven dat kind hangt, en moge het verbrijzeld worden; de duisternis, somberheid, weg van de bedzijde van dat kindje, van die baby of dat kind, kleine meisje. En moge het grote licht van Gods tegenwoordigheid erop schijnen. En moge het uit dat ziekenhuis komen als een gezond kind.

⁴ God, wij weten dat net aan de overkant van de rivier onze dierbaren wachten en het heerlijk is. Maar we houden van onze kleintjes. En wij bidden, Here, dat voor Uw glorie dat U het leven van dat kind zult sparen. Wij als Uw gemeente bestraffen die dood en zeggen: “Sta stil ginds. U kunt dat kind niet nemen, want wij eisen haar leven op, omwille van het Koninkrijk van God.” Sta deze dingen toe, Here, om rechtstreeks naar het doel te gaan, als wij ze richten, in de Naam van Jezus Christus, onze Redder. Amen.

⁵ Geloven we? Ik weet niet wat ik zou kunnen doen als ik geen Christen was. Ik zou gewoon niet langer willen blijven. Er is niets om voor te leven; alleen om anderen gered te krijgen, is het beste dat ik weet.

⁶ Nu, vanavond willen we gewoon een kleine achtergrond beginnen van onze vorige les. En ik zal proberen het hele hoofdstuk te lezen als ik het vanavond kan. Dus zondagmorgen zal ik misschien zowel zondagmorgen als -avond moeten inzetten, als dat in orde is, om te proberen deze opstelling over te brengen van wat ik wil dat de gemeente ziet. O, het is heerlijk, om uw positie te vinden! En niemand kan iets doen tenzij u goed weet wat u doet.

⁷ Wat als u zou worden . . . een operatie zou ondergaan; en er was een jonge dokter die pas van school kwam en hij had nog nooit een operatie verricht. Al was hij jong en knap en z'n haar was keurig gekamd en hij was heel fijn gekleed, netjes, en alles. En hij zei: “Ik heb de messen geslepen en ik heb al de instrumenten gesteriliseerd en dergelijke.” Maar u zou er ergens een raar gevoel bij hebben. Ik zou liever een oude dokter hebben die die operatie al vele malen zou hebben uitgevoerd, voordat ik wil dat in me gesneden wordt. Ik—ik wil weten dat iemand, niet net van school; ik wil iemand met wat ervaring.

⁸ En Degene met de beste ervaring Die ik ken om vanavond erbij te roepen, is de Heilige Geest. Hij is Gods grote Geneesheer en grote Leraar.

⁹ En als achtergrond voor mijn boodschap vanavond, nog steeds van de prediking van zondag, dat het is . . . ze verwierpen

Samuël met het Woord van de Here en namen Saul aan, de zoon van Kis, en verwierpen Samuël, die de Heilige Geest vertegenwoordigde, omdat hij alleen sprak zoals de Geest hem ertoe leidde te spreken. En toen hij hun aandacht erop vestigde, zei hij: “Onthoud, ik heb nooit iets tegen u gezegd in de Naam van de Here dan dat de Here het liet geschieden. Evenmin heb ik mij verkeerd gedragen toen ik voor u wandelde. En niemand kan Mij van zonde beschuldigen.”

Zoals Jezus zei: “Wie kan Mij vanwege zonde veroordelen?”
Ziet u?

¹⁰ En hij zei, opnieuw, “dat ik niet tot u gekomen ben om te bedelen voor geld enzovoort. Ik heb niets van u genomen. Maar alles wat Ik heb gezegd is voor uw welzijn geweest dat Ik u gebracht heb uit de mond van de Here.”

¹¹ En al de mensen getuigden: “Dat is waar. Dat is allemaal waar, maar toch willen we een koning hebben. We willen zijn zoals de rest van de wereld.”

¹² Nu, vanavond is ons Schriftgedeelte het verdelen . . . het boek Efeziërs is het boek Jozua van het Nieuwe Testament. Het is het verdelen en op zijn plaats zetten van de overwinnaars. Nu, even als achtergrond voor een paar minuten, om een plaats te bereiken voordat we beginnen te lezen, te beginnen met het 3e vers. Nu, we hebben afgelopen zondagavond ontdekt dat de . . . God in het Oude Testament Israël een belofte had gedaan van een land van rust, omdat ze pelgrims en zwervers waren geworden. En ze waren in een land dat niet het hunne was, en God had door Abraham beloofd dat hij zou verblijven . . . zijn zaad zou verblijven in een vreemd volk, vierhonderd jaar lang, en mishandeld zou worden, maar dat Hij hen door een sterke hand eruit zou brengen naar een goed land, dat vloeide van melk en honing.

¹³ En nu, toen de tijd van de belofte naderbij kwam, deed God iemand opstaan om hen naar dat land toe te brengen. Hoevelen in de klas vanavond wie diegene was . . . weten wie diegene was? Mozes. Merk op: een erg, erg duidelijk type van Degene die óns werd gegeven om ons naar het beloofde land te brengen, Christus. Nu, wij hebben een belofte, want onze belofte is geestelijke rust, waar de hunne lichamelijke rust was. En dus kwamen ze naar een land waarvan ze konden zeggen: “Dit is ons land, we zijn geen zwervers meer, we hebben ons gevestigd, dit is ons land, en hier hebben we rust. We zullen ons koren planten, onze wijngaarden, en we zullen eten van onze wijngaarden. En dan wanneer wij heengaan, zullen we het aan onze kinderen nalaten.”

¹⁴ O, hoe we erop in konden gaan over het land ervan, de erfvetten, zoals Naomi en Ruth, Boaz, dat allemaal terugbrengen, hoe een broeder in Israël, hoe dat hij moest . . .

wat hij ook verloren had, moest worden verlost door een bloedverwant. O, hoe prachtig! Het zou weken en weken en weken en weken kosten—we zouden dit hoofdstuk nooit verlaten, om het te behandelen. We zouden de hele Bijbel hieraan kunnen vastknopen, precies aan dit ene hoofdstuk.

¹⁵ En o, ik hou er gewoon van om het te bestuderen. We namen het vroeger en namen het een anderhalf jaar lang, en het boek nooit verlaten. Er gewoon bij blijven.

¹⁶ Nu, maar het was zo'n grote zaak dat het erfdeel— hoe het was dat een erfdeel in het land, dat niemand anders dan een naaste verwant dat erfdeel kon afkopen. Nu, laat me even ingaan op een klein teken hier waar ik het een vorige avond over had, tot u moeders. Hoevelen hier hebben gebeden voor uw geliefden, die verloren zijn? Goed. Daar hebt u het weer, ziet u: "Uw erfdeel." Ziet u?

¹⁷ Paulus vertelde de Romein, zei: "Geloof in de Here Jezus Christus, en gij en uw huis zullen gered worden." Als u geloof genoeg hebt voor uzelf om gered te worden, heb geloof genoeg, ongeacht hoe van de weg afgeraakt die jongen is of dat meisje is, ze zullen hoe dan ook gered worden. God, op de een of andere manier! Als Hij ze op hun rug moet leggen, daar in een ziekenhuis liggend te sterven—ze zullen gered worden. God heeft het beloofd. Het erfdeel! O! "En zij zullen daar zijn," zei Jesaja, "en al hun nakomelingen met hen. Zij zullen geen kwaad doen noch vernietigen op heel Mijn heilige berg, zegt de Here."

¹⁸ O, ik heb een klein plekje waar ik vanavond over hoop aan toe te kunnen komen voor u. Dat gewoon in mijn hart brandt—van dat, komt daar op terug.

¹⁹ Maar nu, weer verder. Toen, is het u opgevallen: Mozes, die grote wonderdoener, die Israëel door het land ernaartoe bracht, en ze naar het beloofde land toe bracht, maar hen niet hun erfdeel toeweest? Hij gaf hun hun erfdeel niet; hij leidde hen naar het land toe, maar Jozua verdeelde het land aan de mensen. Is dat juist? En Christus bracht de gemeente naar de plaats toe naar waar hun bezit was, gegeven werd aan hen, aan hen werd gegeven, alleen maar de Jordaan om over te steken, maar de Heilige Geest is Degene Die de gemeente op haar plaats stelt. De Jozua van vandaag, zet de gemeente op haar plaats, en geeft aan enieder gaven, plaatsen, positie. En Hij is de stem van God die spreekt door de innerlijke mens die Christus heeft gered—de Heilige Geest. Nu, hebt u dat allemaal gekregen? Nu komen we bij het boek Efeziërs. Nu, op dezelfde wijze: Hij plaatst de gemeente qua positie, waar ze thuishoren. Nu, Jozua plaatste hen in het natuurlijke land. Nu plaatst de Heilige Geest de gemeente positioneel in het land, dat zij. . . in de positie waarin zij behoren, hun erfdeel.

20 Nu, het eerste waarmee hij hier begint: hij richt zijn brief: “Paulus, . . .” En we gaan na een poosje ontdekken dat geheel dit geheimenis aan hem werd geopenbaard, niet in een seminarie, niet door een theoloog, maar het was een goddelijke openbaring van de Heilige Geest die God Paulus gaf. Wetende dat het geheimenis van God, zei hij, dat verborgen was sinds de grondlegging van de wereld, aan hem werd geopenbaard door de Heilige Geest. En de Heilige Geest onder de mensen was bezig ieder op zijn plaats te zetten, de gemeente in haar positie te zetten.

21 Nu, het eerste wat Paulus hier aan de mensen begint te vertellen, is om alle . . . Onthoud, dit is tot de gemeente; niet tot de buitenstaander. Het is een mysterie in raadsele voor hem, nooit in staat om het te begrijpen, gaat zijn pet te boven, hij weet er gewoon helemaal niets van. Maar voor de gemeente is het honing in de rots, is het onuitsprekelijke vreugde, is het de gezegende verzekering; het is het anker van de ziel, het is onze hoop en houvast, het is de Rots der eeuwen; o, het is alles wat goed is. Want hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar Gods Woord zal nooit voorbijgaan.

22 Maar de man buiten Kanaän weet er niets van; hij dwaalt nog steeds rond. Ik zeg niet dat hij geen goed mens is, dat zeg ik niet. Ik zeg niet dat de man zelfs in Egypte geen goed mens is, maar hij . . . totdat hij in dit bezit is gekomen.

23 En het bezit dat, de belofte die aan de gemeente werd gegeven, is geen natuurlijk land, maar een geestelijk land; want wij zijn een koninklijk priesterschap, een heilige natie. Dan, in dit koninklijk priesterschap, heilige natie, eigenaardige volk, eruit geroepen, uitverkoren, gekozen, apart gezet, dan is heel de wereld dood aan de buitenkant. En we worden geleid door de Geest. Zonen en dochters van God worden geleid door de Geest van God; niet door de mens, maar door de Geest.

24 Alles in liefde; de hele zaak wordt gebundeld, nu. Dit is vaak geprobeerd om onderwezen te worden en ongetwijfeld zijn grote theologen er heel wat dieper op ingegaan dan ik zou kunnen. Maar wat ik u wil proberen duidelijk te maken is dit: dat een mens die in Christus is, met de Heilige Geest, geduld kan hebben met een mens als hij verkeerd is; lankmoedig, zachtmoedig, geduldig; hij is lief, nederig, trouw, vervuld met de Geest; nooit negatief; altijd positief; hij is een ander persoon.

25 Niet gewoon een man die: “Eens hadden we het. Als we juichten, hadden we het, wij Methodisten. O, toen we juichten, waren we in het land.” Dat is goed, dat is in orde, ik geloof dat ook.

26 Toen kwamen de Pinkstermensen er met spreken in tongen, zij “hadden het; ieder die in tongen sprak, had het.” Ik geloof dat

ook. Maar toch ontdekten we dat er velen het nog niet hadden, ziet u. Ziet u? Nu zijn ze . . .

27 We komen nu bij dit grote verborgen geheimenis, dat verborgen is sinds de grondlegging van de wereld, en dat nu geopenbaard wordt in de laatste dagen aan de zonen van God. Gelooft u dat dat waar is, dat zonen van God worden gemanifesteerd? Voordat we ergens ook heen gaan, laten we even een ogenblik opslaan in Romeinen het 8e hoofdstuk, laat me u iets voorlezen. Zien of dit dit is, komend naar waar ik hier over spreek. Nu gaan we Romeinen 8 nemen, het 19e vers van het—van het 8e hoofdstuk van Romeinen:

Want de reikhalzende verwachting . . . de schepping wacht op de manifestaties van de zonen van God.

28 Met reikhalzende verwachtingen, wacht de hele schepping op de manifestatie. Ziet u, de manifestatie! Wat is de manifestatie? Bekendmaken!

29 De hele wereld. De Mohammedanen daarginds; zij kijken ernaar uit. Rondom, overal, zoeken ze ernaar. “Waar zijn deze mensen?” We hebben de . . . We hebben een machtige, ruisende wind gehad, we hebben donderslagen en bliksem gehad, we hebben olie en bloed gehad, we hebben allerlei dingen gehad, maar we faalden om die kleine, stille Stem te horen, die de profeet aantrok, die de mantel om zich sloeg en erheen liep, zei: “Hier ben ik, Here.” Ziet u?

30 Nu, de hele schepping kreunt en wacht op de manifestaties van de zonen van God. Nu, Paulus gaat eerst de gemeente precies op de plaats zetten waar ze hoort. Nu, even om de achtergrond te krijgen, laten we weer lezen:

Paulus, een apostel van Jezus Christus door de wil van God, aan de heilige (dat zijn de “geheiligden”) die te Efeze zijn, en de gelovigen in Christus Jezus:

31 Nu, zodat de klas het niet zal vergeten: hoe komen wij in Christus? Worden we lid van de kerk om in Christus te komen? Leggen we een belijdenis af om in Christus te komen? Moeten we ondergedompeld worden in water om in Christus te komen? Hoe komen we in Christus? I Korintiërs, 12e hoofdstuk: “Want door één Geest,” één, hoofdletter G-e-e-s-t, wat Heilige Geest is, “zijn wij allen het beloofde land binnen-gedoopt.”

32 In dit beloofde land behoort alles aan ons, in het beloofde land. Ziet u het, broeder Collins? Ziet u, alles in het beloofde land! Toen Israël deze Jordaan overstak, het beloofde land binnen, alles bevocht!

33 Nu, onthoud: in dit beloofde land—dat betekent niet dat u immuun bent voor ziekte, dat betekent niet dat u immuun bent voor problemen. Maar het betekent wel dit (O! Laat dit diep

doordringen.), het zegt dit: dat het van u is! Sta gewoon op en neem het! Ziet u? Toen. . .

³⁴ En onthoud: de enige manier waarop Israël ooit een man verloor, is toen zonde in het kamp kwam. Dat is de enige manier waarop we ooit een—een overwinning zouden kunnen verliezen, is als zonde in het kamp komt, ergens dat er iets verkeerd is. Toen Achan die staaf en dat Babylonische kleed stal, was zonde in het kamp, en de strijd ging mis.

³⁵ Geeft u mij deze—deze gemeente vanavond, deze groep mensen, volmaakt, volmaakt in de belofte van God, met de Heilige Geest, wandelend in de Geest, dan daag ik elke ziekte of elke aandoening uit of wat er ook maar is, elke Joe Lewis die er maar in het land is, met al z'n ongelovigheid, en al de ongelovigen die er maar zijn, om welke ziekte of aandoening dan ook deze deur binnen te brengen en ze zullen hier volkomen gezond uit lopen. Ja meneer. God gaf de belofte—alleen de zonde van ongeloof kan het ervan weerhouden. Nu zullen we eraan toekomen wat deze kleine zonde is over een poosje. Nu:

. . . die in *Christus Jezus* zijn:

Genade zij u en vrede van God, onze Vader, en . . . de Here Jezus Christus.

Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegeningen in hemelse gewesten in Christus, in—in Christus:

³⁶ Wanneer we in Christus zijn, hebben we geestelijke zegeningen. Buiten Christus hebben we sensaties. In Christus hebben we werkelijke zegeningen. Geen schijn geloof, geen schijnvertoningen, geen voorwendzels. Maar zolang u probeert te zeggen dat u in het beloofde land bent en dat niet bent, zullen uw zonden u achterhalen. En voor u het weet, zult u merken dat u nep bent en—en helemaal, zoals wij het in de wereld noemen: opgesmukt. U zult ontdekken dat u niet hebt waarvoor u spreekt. Maar wanneer u in Christus Jezus bent, heeft Hij u hemelse vrede beloofd, hemelse zegeningen, hemelse Geest, alles is van u. U bent in het beloofde land en in het volle bezit van alles. Amen. Hoe prachtig! O, laten we het bestuderen:

Gelijk Hij ons gekozen heeft. . .

³⁷ Nu, hier is waar de gemeente zo erg struikelt.

Gelijk Hij ons gekozen heeft in Hem. . . (In Wie?) Christus.

³⁸ We ontdekken nu, terug in—in Genesis, en in Openbaringen, Openbaringen 17:8, dat Hij ons gekozen heeft in Christus voor de grondlegging van de wereld. Nu, het woord. . . Laet me het volgende lezen:

. . .grondlegging van de wereld, opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor Hem. . .

Die ons voorbestemd heeft. . .

³⁹ Nu, ik wil stoppen bij dat woord “voorbestemd.” Nu, *voorbestemd* wil niet zeggen: “Ik zal broeder Neville kiezen; en ik—ik—ik—ik—ik zal broeder Beeler niet kiezen.” Dat is het niet. Het is de voorkennis van God, die wist welke juist zou staan en welke niet juist stond. Dus door voorkennis—God wetende wat Hij zou doen— voorbestemde Hij, door Zijn voorkennis, om alle dingen te laten samenwerken ten goede voor hen die God liefhebben, zodat Hij in het tijdperk dat komen gaat, alle dingen bijeen zou mogen roepen, in Eén, dat is Christus Jezus.

⁴⁰ Laat me u een kleine illustratie hier schetsen. Het is goed. We gaan terug—ik geloof dat ik er een vorige avond een klein beetje over sprak, of het raakte— in Genesis, het 1e hoofdstuk, 1:26, toen God Zijn Naam “Here God” noemde—het zit in het woord El, Elah, Elohim— wat “de in Zichzelf-bestaande” betekende. Er was niets anders dat er bestond dan Hij. Er was geen lucht, er was geen licht, er waren geen sterren, er was geen wereld, er was niets anders. Het was God en God alleen—El, Elah, Elohim. Nu, Hij maakte dat.

⁴¹ Daar binnenin waren attributen; wat betekende dat Hij een. . . Binnenin deze grote El, Elah, Elohim was een attribuut of een. . . U weet wat een *attribuut* is, of laat ik het zo zeggen: was een “natuur.” Dat is zodat de kleine makker het zal krijgen— en ik ben een van de kleine makkers die het zo moet krijgen. Binnenin Hem was de natuur om een Vader te zijn, maar Hij is zelfbestaand—er is niets waardoor Hij een Vader kan zijn. En nu, diep daar binnenin was nog iets, dat Hij God was; en een god is een voorwerp van aanbidding; maar Hij was zelfbestaand—El, Elah, Elah, Elohim—dus er was niets om Hem te aanbidden. Daar binnenin was Hij een Redder, en er was niets verloren om gered te worden. Ziet u? Daar binnenin was Hij een Genezer, ziet u, maar er was niets ziek om genezen te worden, er was niets om ziek te zijn. Begrijpt u nu het plaatje? Dus Zijn attributen, Zijn natuur, brachten voort wat er vandaag is.

⁴² Sommige mensen zeggen: “Wel, waarom heeft God het niet gewoon in het begin gestopt?” “Hij is een wreedaardige bruuft,” zei Joe Lewis, degene die Joe, of Jack Coe veroordeelde, ziet u. Zei: “Hij is gewoon een wreedaardige bruuft. Er bestaat niet zoiets als God. Als er zoiets was, zou Hij een. . .” O, ik. . . noemde hem gewoon allerlei namen, ziet u. Maar het is gewoon omdat, misschien heeft hij wel een heleboel kennis *hierboven*, maar hij heeft niets *hier* diep binnenin.

⁴³ Nu, dat—dat is waar het zit. Ziet u? Dit Woord zegt het hier, en Hij heeft het verborgen. En deze geheimenissen zijn verborgen geweest, nu, bedenk, de Bijbel zei: “Sinds de grondlegging van de

wereld, wachtend op de manifestaties van de zonen van God” om ze aan de kerk te tonen. O, tjonge! Begrijpt u het?

44 Nu, ik stop eventjes met mijn verhaal, of ik breng... ik ga naar mijn volgende gedachte toe, om dit te krijgen. Nu, bedenk: door al de tijdperken heen, van Mozes, terug door de tijdperken heen van de profeten, terug door alle tijdperken heen, hebben ze gewacht tot deze laatste dagen, dat deze dingen getoond zouden worden, volgens de Schriften. Dat is juist, dat het geopenbaard zou worden aan de zonen van God. Waarom? Vanaf de verloren... totdat, zoals de piramide, zoals ik heb gezegd, het dichterbij, dichterbij, dichterbij bouwend.

45 Zoals ik vaak deze opmerking heb gemaakt, en zei dat God drie Bijbels maakte. De eerste Bijbel heeft Hij in de lucht geplaatst: de dierenriem. Hebt u ooit de dierenriem gezien? Wat is het eerste sterrenbeeld in de dierenriem? De maagd. Wat is het laatste beeld in de dierenriem? Leo de leeuw. Hij kwam de eerste keer naar de maagd; Hij komt de tweede keer als de Leeuw van de stam van Juda. Ziet u?

46 Hij maakte de volgende in de piramide, vroeger in de dagen van Henoch, toen ze de piramide maakten. En ze meten ze op. Ik begrijp het niet. Maar naar de oorlogen, waar ze bukken en op hun knieën gaan, zo lang, en de afstand van de oorlogen kunnen meten. Weet u waar ze nu naartoe meten? Dwars door de koningskamer. En als deze piramide omhoog ging... Wij zouden het niet kunnen bouwen, met alles wat we vandaag de dag hebben; zouden we het niet kunnen bouwen.

47 Het is zo omhoog gebouwd, naar een punt toe. En de steen op... De deksteen werd nooit gevonden. Ze hebben nooit een deksteen boven op de piramide geplaatst. Ik weet niet of u het weet of niet—de grote piramide van Egypte, er werd nooit een bovensteen erop geplaatst. Waarom? De deksteen werd verworpen; Christus, de Hoofdsteen, ziet u, werd verworpen.

48 Maar naarmate we groeien van de Lutherse tijdperk, Baptistentijdperk, Methodistentijdperk, Pinkstertijdperk, zijn we bij de Deksteen nu, ziet u, wachtend en verlangend naar die Deksteen om erop te komen, en het gebouw voltooid is. Hebt u niet gelezen in de Schrift: “De steen werd verworpen”? Natuurlijk beseffen we dat dat van Salomo’s tempel sprak. “Maar de verworpen Steen is tot het hoofd van de hoek geworden.” En ik zeg dit alleen om een—een—een—een beeld voor u te schetsen.

49 Nu, en in de Bijbel, leven we in de laatste dag, de top van de piramide, de gekruiste vissen van het kankertijdperk, in de dierenriem, in de tijd van de komst van Leo de leeuw, in de deksteen, en in de dagen van de manifestaties van de zonen van God, in de Bijbel, ziet u. Ziet u waar we zijn? We zijn precies in de eindtijd.

⁵⁰ Hoevelen hebben de krant deze week gelezen, wat Chroesjtsjov en zij zeiden? O, zij zijn klaar; en wij ook. Amen. Klaar! Het is in orde, ziet u. O, wat een—wat een—wat een voorrecht, wat een dag! Als de Christenen alleen maar konden beseffen in welke dag we leven! Sjonge!

⁵¹ Wat denkt u? De schrijver van dit Boek, die het gezien heeft, en gezien heeft waar het in de laatste dagen gemanifesteerd zou worden, wachtend en kreunend dat die zonen van God zullen opstaan in de laatste dagen, met de kracht van de Heilige Geest, aan het einde van het tijdperk, om de geheime dingen vanaf de grondlegging van de wereld te openbaren, om het naar voren te brengen.

⁵² Laten we nu weer teruggaan naar “de grondlegging van de wereld” om een openbaring te krijgen om te zien of we het juist hebben of niet. Ik hoop dat ik niet heiligschennend voorkom door God “Papa” te noemen, maar ik wil het op die wijze zeggen zodat u het zult begrijpen. Papa! Papa wilde wat kinderen, dus wat deed Hij? Hij zei: “Laat er engelen zijn.” En ze kwamen om Hem heen. O, dat is fijn. Ze aanbaden Hem, toen was Hij God, de attributen. Bedenk, Hij was El (E-I), Elah, Elohim, zelfbestaand—niets anders dan Hem. Het eerste dat erbij kwam waren engelen. Dan konden engelen niet meer doen dan aanbidden. Ze konden niet verloren gaan. Dus, ze konden niet ziek zijn, ze waren onsterfelijke wezens. Dus Hij kon Zijn genezingskracht niet tonen, Hij kon Zijn redding niet tonen. Dus toen, voordat—nu, laat. . .

⁵³ Daarna zei Hij: “We zullen iets tastbaars maken.” Dus maakte Hij een aarde. En toen Hij de aarde maakte, maakte Hij al de creaturen van de aarde, en toen maakte Hij de mens. Alles wat uit de aarde omhoogkwam, beginnend met een—een kikkervisje, of een kwal— gewoon een vorm van vlees die op het water dreef— begon van daar naar . . . van dat naar een kikker, wat het laagste soort leven is dat we kunnen vinden, beweren ze, is een kikker. De hoogste vorm is het menselijk wezen. Van de kikker begon het tot de hagedis, van de hagedis verder en verder en verder, en elke keer dat de Heilige Geest begon te “sssj,” ademen, kwam er weer leven; “sssj,” groter leven. En toen kwam er iets naar boven naar het beeld van God, dat was een mens. Er is nooit, was nooit, zal nooit iets meer geschapen worden, iets hoger dan een mens, want een mens is naar het beeld van God. Ziet u?

⁵⁴ Dus, de mens, toen Hij Zijn eerste mens maakte, nu, toen Hij Zijn engelenwezens maakte, schiep Hij de mens: “Schiep Hij hen, mannelijk en vrouwelijk,” allemaal in dezelfde entiteit. Hij was zowel man als vrouw, vrouwelijk en mannelijk. Toen Hij Adam maakte en hem in het vlees plaatste—herinner u, in Genesis 1 maakte Hij man en vrouw en in Genesis 2 was er nog geen mens om de grond te bewerken—mens van vlees. Geen mens die iets kon vastpakken en de grond kon bewerken, maar toch was er

een man, naar Zijn beeld. “En God is een . . .” [Samenkomst zegt: “Geest.”—Red.] Dat is juist. Ziet u? Hij maakte de eerste mens: “mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hén.” Nu, toen Hij de eerste mens maakte. . .

⁵⁵ Nu, onthoud: alles bij elkaar genomen had Hij het in Zijn gedachten. En zondagavond heb ik dat behandeld. Een—een woord is een gedachte die wordt uitgedrukt. God dacht hoe Hij God kon zijn, hoe Hij aanbeden kon worden, hoe Hij een Genezer kon zijn, hoe Hij een Redder kon zijn; en zodra Hij het Woord uitsprak, was het voorgoed gedaan. O, als deze zonen van God nu slechts zo vat op dat Woord zouden kunnen krijgen! Wanneer God een Woord spreekt, is het gedaan! Absoluut! Hij heeft misschien gewacht. . . De chronologie zegt dat, of een archeoloog en zo, zij beweren dat de wereld misschien miljoenen en miljoenen en miljoenen. . . Ik weet het niet, het kunnen misschien biljoenen en biljoenen jaren zijn geweest. Ik weet niet hoe lang het was. God bestaat niet in tijd. Hij heeft geen minuut minder tijd dan Hij had toen Hij het sprak. Hij is nog steeds God. Er is geen tijd bij Hem.

⁵⁶ Ik heb dat nooit zo geweten tot die avond toen, die ochtend toen, liever. Eeuwig—geen gisteren, geen morgen—het is allemaal nu. Hebt u ooit het woord “IK BEN” opgemerkt? Niet “Ik was” of “Ik zal zijn,” het is eeuwig: “IK BEN,” ziet u, “IK BEN,” altijd.

⁵⁷ Nu, maar Hij wilde dingen in de tijd plaatsen. Hij moest iets maken om er te aanbidden, dus hebben Zijn attributen *dit* voortgebracht. Toen maakte Hij de mens. Vervolgens, in deze mens—hij zag er eenzaam uit. Dus nu, om nu Zijn grote gedachten te tonen, wat Hij in beeld had van de Christus en de gemeente, nam Hij niet een ander stuk klei om een vrouw te maken, maar Hij nam uit de zijde van Adam een rib; en nam uit de geest van Adam het vrouwelijke en plaatste het in deze rib. Wanneer u een man ziet die zich gedraagt als een verwijfd ventje, is er iets mis. En wanneer u een vrouw ziet die zich als een man wil gedragen, is er iets mis. Ziet u, er is iets mis. Zij zijn twee geheel verschillende geesten. Maar samen vormen ze één geheel: “deze twee zijn één.” Dus maakte Hij vrouw en man, en ze zouden nooit oud worden, nooit sterven, nooit grijs worden, nooit. . . Ze aten, ze dronken, ze sliepen, net zoals wij dat doen, maar ze wisten nooit wat zonde was.

⁵⁸ Nu, ik zal het hier even overslaan voor in een andere les eens, over het zaad van de slang. En ze vroegen me om dát te herroepen. Maar laat me iemand zien komen en me iets anders aantonen. Dat is wat ik wil weten, ziet u.

⁵⁹ Nu, maar vervolgens, na al dit, toen zonde dan binnenkwam—wat gebeurt er?

⁶⁰ Helemaal ginds, boven, een miljoen, honderd miljoen mijl, is er een ruimte *zo* groot, en dat is perfecte agapao-liefde. Elke

keer dat u een stap *deze* kant op doet, wordt het een centimeter kleiner. En u weet hoe klein het zou zijn tegen de tijd dat het op aarde kwam. Het is een schaduw van de schaduw van de schaduwen. Dat is wat u hebt; dat is wat ik heb: een schaduw van een schaduw van schaduwen van agapao-liefde.

⁶¹ Er is iets in u, er is iets in elke vrouw hier voorbij de twintig, er is iets in elke man hier voorbij de twintig, dat ernaar verlangt om te blijven. U hebt maar vijf jaar, dat is van vijftien tot twintig. Na twintig jaar begint u te sterven. Maar, vanaf vijftien . . . u bent slechts een opgroeiend kind tot dan. En dan bent u volwassen aan het worden totdat u twintig bent. En na twintig—o, u zegt: “Ik ben nog even goed een man.” Dat zegt u maar, maar dat bent u niet. U sterft af, en u bent aan het opbranden, ongeacht wat u doet. God maakte u tot aan die leeftijd, maar dan gaat u afsterven. Nu, wat gebeurt er? Nu begint u af te sterven, maar daarbinnen is er iets in u dat zegt: “Ik wil weer achttien zijn.”

⁶² Nu, ik wil u iets vragen. Wat als u vijfhonderd jaar geleden werd geboren, en u achttien jaar oud bleef tot op vandaag toe? Als u geen antiekeling zou zijn, met uw ideeën van vijfhonderd jaar geleden! Voordat de pelgrimvaders hier ooit heen kwamen, en u een jonge dame was met dat soort idee. Wel, u zou beter af zijn geweest om gewoon oud te zijn geworden en vijfhonderd jaar geleefd te hebben. Ziet u, er is iets mis.

⁶³ U zegt: “Wel, op dit moment voel ik me vrij goed, broeder Branham. O, ik—ik—ik ben achttien, ik ben zestien, ik voel me goed.” Lieverd, laat me je eens wat zeggen. Hoe weet je dat je moeder op dit moment nog leeft, als ze niet in deze kerk is? Hoe weet je dat je vriend niet net een paar minuten geleden overleden is, of je vriendin? Hoe weet je dat er morgenvroeg geen lijk in je huis zal zijn? Hoe weet je dat je vanavond levend de kerk zult verlaten? Het is zo’n onzekerheid. Er is niets zeker. Of u nu vijftien, twaalf, negentien, vijfenzeventig of negentig bent—er is . . . alles is onzeker. U weet niet waar u staat. Maar toch verlangt u om terug te gaan naar vijftien, achttien. Wat veroorzaakt dat u dat wilt?

⁶⁴ Nu, als u terug naar achttien gaat en daar blijft en nooit ziek worden en nooit . . . u zou andere mensen bij u moeten hebben, want u zou niet meer van de tijd zijn, ziet u. Mensen zouden verder gaan in andere tijdperken en u zou een antiek zijn. U zou slechter af zijn dan wanneer u met hen oud werd. Maar er is iets dat ernaar vraagt dat u daar bent. Dat is die kleine agapao, die kleine schaduw, die maakt dat u . . . Iets hierboven.

⁶⁵ Nu, die avond laatst, of die ochtend laatst, om zeven uur, toen de Heilige Geest door Zijn goedheid en Zijn genade mij van dit lichaam nam, zo geloof ik, zo geloof ik. Ja of nee, dat zeg ik niet—en dat Land binnenging, en al die mensen zag—en ze waren allemaal jong. En ik zag de mooiste mensen die ik ooit in mijn

leven heb gezien. En Hij zei tegen mij: “Sommigen van hen waren negentig jaar oud. Het zijn uw bekeerlingen. Geen wonder dat ze schreeuwen: ‘Mijn broeder! Mijn broeder!’”

⁶⁶ Nu, dat is een hemels lichaam; dat wanneer wij sterven we geen mythe worden: wij worden een lichaam. Als ieder van ons zou sterven, als de atoombom ons op dit moment zou opblazen, zouden we over vijf minuten elkaars hand schudden en elkaar omhelzen en schreeuwen en maar doen en God verheerlijken! Ja meneer. En broeder en zuster Spencer die hier zitten, ik geloof een van de oudste stellen hier, zullen achttien, twintig jaar oud zijn. Broeder Neville zou maar een jongen zijn, en ik zou een jonge knaap zijn. En we zouden gewoon allemaal . . . Dat is precies de waarheid. “Als deze aardse tabernakel waarin wij wonen wordt afgebroken, hebben wij er al een die wacht.”

⁶⁷ Wanneer een kleine baby uit z'n moeder komt, als een natuurlijke geboorte—z'n kleine lichaam beweegt en hij schopt met z'n benen enzovoort. Excuseer de uitdrukking, u jonge vrouwen. Maar wanneer dat gebeurt: het heeft levensspieren die trekken. Maar wanneer het ter wereld komt, het eerste wat het doet is ademen, en er is een geestelijk lichaam, een natuur, om op dat moment in die baby te komen. Laat het met rust; het zal z'n kleine hoofdje nemen en z'n weg vinden naar de borst van z'n moeder en beginnen te drinken. Als het dat niet zou doen, zou de melk er niet eens komen.

⁶⁸ Hebt u het ooit opgemerkt, een kalf, wanneer het geboren wordt—het . . . zodra het voldoende kracht kan krijgen om op z'n benen te komen? Wie zegt het hem? Loopt regelrecht naar z'n moeder, begint te zoeken en begint te drinken. O ja!

⁶⁹ Want, wanneer dit aardse lichaam hier wordt gebracht, is er een geestelijk lichaam voor gereed. En zodra deze . . . O halleluja! “En als deze aardse tabernakel van waarin wij wonen afgebroken wordt, is er één die ginds op ons wacht.” Zodra we uit deze stappen, stappen we in die; één dat geen koude slok water wil, het heeft geen behoefte aan een slok water; één dat niet eet, ze zijn niet uit het stof der aarde. Maar ze zijn even werkelijk en kunnen voelen en handen schudden en gewoon liefhebben en alles is volmaakt. En dat lichaam wacht ginds. Het is er deel van. Er zijn er drie van.

⁷⁰ U begint uw eeuwig leven hier bij het altaar. Hier is waar u de eeuwigheid begint. O! U begint het eeuwig leven hier. Dan bent u wederom geboren, een zoon van God. En dan, wanneer u sterft, begint u . . . Wanneer uw dood u treft in dit lichaam, en het hart stopt met kloppen en de sterfelijke wielen stil beginnen te staan: die kleine schaduw, die een schaduw van de schaduw was, in één seconde wordt het een schaduw van de schaduw, dan als volgt wordt het de schaduw, dan als volgt wordt het een klein straaltje, dan als volgt wordt het een kreek, dan als

volgt wordt het een rivier, en als volgt wordt het de oceaan, en na een poosje staat u in de tegenwoordigheid van uw geliefden, daarginds staande, gekleed in de kledij van een hemels lichaam, waar u elkaar kent, elkaar liefhebt, u bent weer teruggekeerd naar een jonge man en een jonge vrouw. Juist ja. Het wacht daar, tot de komst van de Here Jezus. En op een dag zal dat verheerlijkte lichaam van Hem. . . Nu, onthoud: dat is een hemels lichaam, niet een verheerlijkte; een hemels lichaam. En op een dag zal dat hemelse lichaam met Jezus de hemel verlaten.

⁷¹ “Want ik zeg dit tot u:” II Thessalonicenzen het 5e hoofdstuk, of I Thessalonicenzen, 5e hoofdstuk, het een of het ander: “Ik zeg tot u: ik wil niet dat gij onwetende zijt, broeders, wat betreft hen die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, evenals anderen die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Christus gestorven is en de derde dag weer opstond, evenzo zij die ontslapen zijn in Christus zal God met Hem meebrengen. Want wij zeggen dit tot u door de geboden van de Heer: dat wij die leven en overblijven tot de komst van de Heer, niet zullen voorkomen, of verhinderen,” (het beste woord) “verhinderen, hen die ontslapen zijn. Want de bazuin van de Heer zal klinken en de doden in Christus zullen eerst opstaan.” Deze hemelse lichamen komen naar beneden en doen aardse, verheerlijkte lichamen aan. “En wij die leven en overgebleven zijn, zullen in een ogenblik veranderd worden, in een oogwenk, en zullen samen met hen opgenomen worden, om de Here in de lucht te ontmoeten.”

⁷² “Ik zal niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok noch eten totdat Ik het opnieuw met u eet in Mijn Vaders Koninkrijk,” het bruiloftsmaal. Voor de drieënehalf jaar dat de antichrist zijn heerschappij beëindigt, de hele wereld vernietigd wordt, de Joden eruit geroepen worden, Jozef zich bekendmaakt aan de heidenen, of aan de Joden. Bedenk: toen Jozef zich aan de broeders bekendmaakte, was er niet één heiden bij aanwezig. Toen hij. . . liet komen. U kent het verhaal. Jozef, het volmaakte type van Christus in elk opzicht. En toen Jozef zijn broers liet komen, en zij gekomen waren en hij de kleine Benjamin zag, en hij hen daar zag en, toen heeft hij. . . Zij zeiden: “Wel, deze man! Wij—we hadden onze broer Jozef niet moeten doden.” De Joden, ziende dat ze een fout hadden gemaakt; nu, wanneer Christus, wanneer Hij Zichzelf aan hen bekendmaakt. En Jozef was zo vol, hij moest bijna huilen, dus stuurde hij zijn vrouw en zijn kinderen weg, en al de lijfwachten, en al de rest, en stuurde ze naar het paleis. Juist ja. En toen, in het bijzijn van de Joden alleen, zei hij: “Ik ben Jozef, uw broer. Ik ben jullie broer.” En toen vielen ze neer en begonnen te beven, zeiden: “Nu wéten we dat we het zullen krijgen, omdat we onze broer hebben gedood. We hebben gezegd dat we onze broer hebben gedood, en nu is hij deze grote koning.”

⁷³ Hij zei: “God deed het met een bedoeling, om leven te

redden.” Dat is precies de reden waarom God het deed, om ons heidenen te redden. Maar de heidenen waren in het paleis. Halleluja! Verworpen door Zijn broers, Jozef, nam Hij een Bruid; en de Bruid was een heiden—niet een Jood. Goed.

⁷⁴ Nu, waar gaat u nu naartoe? Nadat we dit heerlijke lichaam hebben aangedaan, en het grote tijdperk dat komen zal; wanneer dit verheerlijkte lichaam, dit hemelse lichaam, tot een verheerlijkt lichaam is gemaakt. Begrijpt u nu wat ik bedoel? Dan kan ik naar u toe lopen en zeggen: “Broeder Neville!” Laat me u even een kleine illustratie geven. Ik zou zeggen: “Broeder Humes, laten we vanmorgen naar Papa gaan.” Hij is God. We kennen Hem nu, Hij is een Redder, Hij is een Genezer.

⁷⁵ Er was nooit zoiets als een schepping van zonde. Dat kwam niet goed over, wel? Zonde is geen schepping. Nee meneer! Zonde is een verdraaiing. Er is maar één Schepper, dat is God. Zonde is gerechtigheid die verdraaid is. Wat is overspel? Gerechtigheid die verdraaid is. Wat is een leugen? De waarheid, verkeerd voorgesteld. Jazeker. Wat is een vloekwoord? Het zijn Gods zegeningen omgedraaid tot een vloekwoord tegenover God in plaats van een zegen. Zonde is geen schepping. Zonde is een verdraaiing. Dus Satan kon geen zonde scheppen, hij verdraaide slechts wat God had geschapen. Zo is het precies. De dood is slechts een verdraaiing van leven.

⁷⁶ Nu, merk dit—merk dit op. Dan zal ik erheen lopen en zeggen: “Broeder Humes, laten u en ik, en broeder Beeler, en enkelen van de broeders, we gaan naar Papa God toe. En, stel, laten we een kleine reis maken. Jullie jongens hielden van bergen toen jullie . . .”

“O ja, zeker.”

⁷⁷ “O, er zijn een paar miljoen kilometers van daarginds, in die nieuwe wereld. Ga er maar heen, bewandel ze maar.”

⁷⁸ “Ik moet . . . ? . . . de zon elke dag omhoog komt; zal Ik u horen. Terwijl zij nog spreken, zal Ik horen.” Jesaja 66. Dat is juist.

⁷⁹ En weet u, ik wandel daar rond, wij allemaal, lopen daar rond, alleen maar zo’n vijfhonderd jaar, alleen maar een kleine reis, of een miljoen, maakt geen verschil, ziet u. En nu—nu, dat klinkt gek, maar het is de waarheid. Ziet u, het is de waarheid, want er is geen tijd, het is eeuwigheid. En wanneer ik daarheen ga, ik daar rondwandelen, en weet u wie ik—ik—ik daar ontmoet? Ik zou zeggen: “Wel, als we daar zuster Georgie Bruce niet hebben! Wel, zuster Georgie, het is lang geleden dat ik u heb gezien.” Ziet er nog altijd hetzelfde uit. Ziet u? Ze mag tien miljoen jaar oud zijn, maar nog net zo jong als ooit. Ze zou daar iemand op de rug aan het krabben zijn en ik kijk daar: het is Cheeta de leeuw.

Ik zou zeggen: “Hoe gaat het met jou vanmorgen, Cheeta?”

⁸⁰ “Miauw,” als een poes. “O, ik ben daarzo geweest en heb met enkele zusters gesproken bij die grote bloemen daar— wij zijn daar ongeveer vijfhonderd jaar geweest, ziet u, aan het rondkijken.” Nu, dat klinkt gek, maar het is de waarheid. Zo is het precies. Zo heeft God het bedoeld.

⁸¹ Wel, gezegend zij uw hart, zuster Georgie. Er kan geen kwaad komen—helemaal niets. In de avondtijd zullen we naar boven gaan, boven op de berg, en zeggen: “O Papa God, ik was eens verloren. O, ik was eens in de modder van de zonde, Papa God, en U redde mij.”

⁸² Nou, mensen die geprobeerd hebben dat uit te drukken, zijn gek geworden. Wel, die man die het laatste vers schreef van dat *O Liefde Gods*, dat werd geschreven op de psychiatrische muur van een inrichting, die probeerde de liefde van God uit te drukken. Hoe dat Hij Zich vernederde om zondaars te redden, en wat Hij deed, Zijn liefde, die neerdaalde om u en mij te redden. Over aanbidding gesproken: engelen weten er niets van! De aanbidding . . . een engel kent alleen . . . hij staat daar en beweegt zijn vleugels heen en weer en over elkaar heen: “Halleluja! Halleluja!” Maar, o, genade! Als het erop aankomt om te weten dat ik verloren was en nu ben ik gevonden; ik was dood en nu leef ik opnieuw! O God, ik was zonde, ik was rotzooi en ik zat op een vuilnisbelt!

⁸³ Hier is het beste wat het leven u kon geven. Bent u ooit hier naar de Colgate stortplaats geweest? Het is de meest stinkende plek waar ik ooit ben geweest. Die vieze rook maakt me gewoon ziek als ik het ruik. Daar te liggen in al die vieze rook, zo ziek in je maag die gewoon binnenstebuiten keert als nadat je castorolie hebt genomen. Ziet u, zo ziek als je maar kan zijn! En ratten die overal over je heen rennen en van je proberen te eten. En dat is het beste van het leven. En dan steekt iemand z'n hand uit en pakt je op. En je bent heel oud en kunt jezelf niet helpen. En pakt je gewoon op en verandert je in een achttienjarige jongen, zet je bovenop een berg, de bloei van gezondheid, nou, dat heerlijke frisse lucht zo, heerlijke koud dronk water. Zou u ooit terug willen gaan naar die vuilstortplaats? Nooit, nooit, nooit, zou nooit meer terug naar die vuilstortplaats.

⁸⁴ Nu, dat is wat het betekent, vriend. Dat is wat dat visioen, of overplaatsing, wat ook maar, een visioen. Ik zou visioen zeggen, want ik vrees dat dat iemand zou kwetsen om overplaatsing te zeggen, dat is wat dat was. Nu, daar is toen God . . . wat God deed om zonen en dochters tot Hem te brengen. Nu, wie zijn deze mensen? Hoe hebben ze ooit . . . Wat hebben deze mensen gedaan om dit te verdienen? Hoe hebben ze het ooit gedaan? God, in het begin, voordat er ooit een engel was gemaakt . . . Hoevelen weten dat Hij oneindig is? Als Hij dat niet is, is Hij God niet. Dus, God, in Zijn oneindige barmhartigheid, Hij zag dat Lucifer dat zou doen, als Hij dit schiep. Hij zou ze op een vrije morele keuze

zetten, op die basis. En u bent er nog steeds, dat is juist, de boom van goed en kwaad die voor eenieder van ons staat—u maakt uw keuze. En Lucifer was de eerste om de verkeerde weg te nemen. En hij begon anderen achter zich aan te trekken, zich alles toe-eigenend, alles voor zichzelf proberend te nemen, iemand anders proberen te overstemmen. En dat is waar het begon. Nu, luister naar dit. Dat is waar de zonde begon. God, in Zijn oneindige gedachten, zag dat, en zag dat de enige manier . . .

⁸⁵ Nu, u drie-eenheidsbroeders, ik wil u niet kwetsen, maar hoe in de Naam van het goede Woord van God zou u ooit Jezus kunnen plaatsnemen als zijnde een andere persoon dan God Zelf? Als Jezus een andere persoon kon nemen, en hem zou kunnen laten sterven om deze persoon hier te verlossen, zou Hij een onrechtvaardig wezen zijn. Er is maar één manier waarop God het ooit zou kunnen doen en dat zou zijn door Zelf de plaats in te nemen! En God werd vlees zodat Hij de smarten van de dood zou mogen proeven, om de angel en dood van ons weg te nemen zodat wij verlost zouden mogen worden door Zijn eigen. Daarom zal Hij zo aanbeden worden. Jezus was een man, zeker was Hij dat. Hij was een man, m-a-n, geboren uit de maagd Maria. Maar de Geest die in Hem was, was God zonder mate; in Hem woonde de volheid van de Godheid lichamenlijk. Hij was Jehova-jireh, Hij was Jehova-rapha, Hij was Jehova-manasse, Hij was Jehova, ons Schild, onze Beschutting, onze Genezer; Hij was Alpha, Omega, het Begin en het Einde; Hij was de Eerste, de Laatste; Hij Die was, Die is, en Die komen zal; de Wortel en Spruit van David, de Morgenster, nou, Hij was Alles-in-allen. In Hem woonde de volheid van de Godheid lichamenlijk!

⁸⁶ En de dood had altijd een angel die mensen stak: “Aah,” zegt de duivel, “ik heb je, omdat je naar mij luisterde. Steek je—ik zal je in het graf stoppen. Dat schapenbloed kan je niet helpen, dat is gewoon dierenbloed.” Maar God, in Zijn wijsheid, wist dat er een Lam zou komen, geslacht vanaf de grondlegging van de wereld. Ja meneer. En zij . . . Hij wachtte op die tijd, tot de volheid der tijden zou komen.

⁸⁷ Maar op een dag, toen dit Lam kwam—deze Man—werd Satan zelfs voor de gek gehouden. Hij keek om Hem heen; hij zei: “Als Gij de Zoon van God zijt, doe *dit*. Als Gij de Zoon van God zijt, doe dan een wonder en laat mij het U dan zien doen. Laat mij het U zien doen. Aha, ik zal een lap om Zijn gezicht binden, U slaan. Als U een profeet bent, vertel ons wie U geslagen heeft.” Hmm! “Ik—ik geloof niet dat U de Man bent. Als U Hem bent, vertel ons dan rechtuit hoe dat U Hem bent.” Ziet u, zo allemaal. “O, vertel ons dat U Hem bent!” Hij deed Zijn mond niet open. O, o, wat heeft Hij hem het wol over z’n ogen gehouden!

⁸⁸ Hij keek rond naar de discipel en zei: “Ik zou tot Mijn Vader kunnen spreken en Hij zou mij twaalf legioenen engelen sturen als Ik het wilde.” Pilatus hoorde dat niet, weet u.

89 “Als Gij het zijt! Als Gij het zijt. O, dat is Hem niet. Nou, kijk hoe Hij bloedt. Hé, sommigen van u soldaten, ga daarheen en spuug in Zijn gezicht.” Spuugden, bespotten Hem, trokken handenvol baard uit Zijn gezicht. “O, Hij is niet! Nee, dat is Hem niet! Ik zal mijn engel in Hem steken, jongen. Ik zal hem daarheen krijgen. Ik heb Je nu!”

90 Toen Hij voor het laatst riep: “Eli! Eli! Mijn God! Mijn God!” Dat was een mens. “Waarom hebt Gij Mij verlaten?”

91 In de hof van Gethsemane verliet de zalving Hem, weet u; Hij moest sterven als een zondaar. Hij stierf als een zondaar, dat weet u, niet Zijn zonden, maar de mijne en de uwe. Dat is waar die liefde binnenkwam, hoe Hij de mijne nam! O, halleluja! Hoe Hij de mijne nam!

92 En daar was Hij; Hij kon Zijn mond niet opendoen. De engel zei: “Weet u, ik geloof dat dat slechts een gewone man was. Hij werd niet maagdelijk geboren, want ik heb mijn engel in Hem verankerd.”

93 En hier kwam hij, stak z'n engel in Hem, maar dat was deze keer verkeerd, jongen! Hij kreeg zijn engel er toen uit getrokken. Hij kan niet meer steken sindsdien: hij liet zijn engel erin zitten. Stond op de derde dag op en zei: “Ik ben Hij die dood was en weer leeft, en leef voor immermeer; Ik heb de sleutels van de dood en de hel.” Ja meneer. Hij faalde te zien Wie dat was. “En omdat Ik leef, zult u ook leven. Het blijkt nog niet. . .”

94 Op een dag, drie of vier dagen daarna, nadat Hij was opgevaren naar de Vader, was teruggekeerd, toen zeiden sommigen: “O, Hij is een. . . Hij—Hij moet een spooksel zijn. Hij moet, er moet iets spookachtigs bij die Man zijn. En wij. . . U zag Hem. U zag het visioen.”

“Nee, Hij was de echte Jezus.”

95 Thomas zei: “Laat mij Zijn handen en alles zien; ik zal u vertellen of Hij het is.”

96 Hij zei: “Hier ben ik.” Zei: “Hebt u daar wat vis en brood? Breng Me een broodje.” En ze brachten Hem een broodje, en Hij stond daar en at het. Zei: “Nu, eet een geest zoals Ik eet? Heeft een geest vlees en botten zoals ik?” Ziet u? Hij zei: “Ik ben Hem. Dat ben Ik.”

97 En Paulus zei: “Het blijkt nog niet precies wat voor een soort lichaam we zullen hebben, maar wij weten dat we een lichaam als het Zijne zullen hebben.” Wat? Heeft Hij ooit dat theofanie-lichaam gehad? Ja meneer! Toen Hij stierf, zei de Bijbel dat “Hij,” is een persoonlijk voornaamwoord weer, “Hij ging naar de hel en predikte tot de zielen in de gevangenis.” Halleluja! Hoe deed Hij dat? Hij had gevoelsvermogen, Hij had gehoorvermogen, Hij had spraakvermogen, Hij predikte, met hetzelfde soort lichaam waarin ik die verheerlijkten onlangs die avond zag. Hij predikte

tot de zielen die in de hel waren, die zich niet bekeerden tijdens de lankmoedigheid in de dagen van Noach.

⁹⁸ Maar toen Hij met Pasen opstond . . . het was niet mogelijk dat dat lichaam verderf zou zien, want David, de profeet, had het voorzien: “Ik zal Zijn ziel niet in de hel verlaten, noch zal Ik Mijn Heilige toelaten om verderving te zien. Bovendien zal Mijn vlees in hoop rusten, want Hij zal Mijn ziel niet in de hel verlaten, noch zal Hij Mijn Heilige verderving laten zien.” En bij tweeënzeventig uur voordat verderving kon intreden, heeft die theofanie, dat lichaam, dat heen ging en predikte tot de zielen die in de gevangenis waren, die zich niet bekeerden tijdens de lankmoedigheid in de dagen van Noach, weer opgestaan, en het sterfelijke deed onsterfelijkheid aan, en Hij stond en Hij at en Hij vertelde ons dat Hij een Mens was. Halleluja!

⁹⁹ Zo zullen we Hem zien, broeder Evans. Dat is wanneer Hij op de troon van David zal zitten. Halleluja! Dat is wanneer we rond zullen lopen door de— ik een reis met u over de bergen heen zal maken een miljoen jaar lang, ziet u, slechts een paar dagen, slechts een paar minuten—en we daardoor zullen gaan, daarzo gaan.

¹⁰⁰ En komt het tijd om te eten, weet u, voor u het weet, zei zuster Wood . . . Ik zei: “Zuster Wood, wel, waar bent u al die tijd geweest? Ik heb u niet gezien in . . . het lijkt mij alsof het vijftien minuten is geweest.”

“O, dat is tweeduizend jaar geleden, broeder Branham.”

¹⁰¹ “Mm-hm. Hoe voelt u zich?” O, natuurlijk kunt u zich niet anders dan goed voelen.

¹⁰² “Zeg, kom hier; jongens, ik zal u allemaal iets laten zien, broeders, mijn geliefde broeders. Hier is een fontein van water hier, het beste wat u ooit hebt gedronken. En o, we zullen een heerlijke koude dronk halen. Ik zal mijn hand daar uitstrekken en een hele grote tros druiven pakken en we zullen allemaal daar zitten en die eten.” Zal dat niet geweldig zijn? Dat is precies wat het is. Dat is het precies.

¹⁰³ Hoe hebben we dit gekregen? Hoe weten we dat? God, vóór de grondlegging van de wereld, heeft ons voorbestemd! Wie? Hen die in het beloofde land zijn.

. . . heeft ons voorbestemd tot de aanneming tot kinderen door Jezus Christus . . . naar het welbehagen van Zijn wil,

tot de lofprijzingen van Zijn heerlijkheid . . .

Zodat wij Hem mogen prijzen, zoals Hij zei. Dat is wat Hij was: God. Wij willen Hem prijzen.

. . . lofprijzingen van Zijn heerlijkheid, van Zijn genade, waarmee Hij ons acceptabel heeft gemaakt in de Geliefde. (In Christus zijn wij geaccepteerd.)

In Wie wij verlossing hebben door het bloed, de vergeving van z-o-n-d-e-n. . .

104 Ik moet terug naar aanneming, maar ik wil even stoppen bij “zonden” hier. “Zonden,” hebt u dat opgemerkt? Wist u dat God een zondaar niet veroordeelt omdat hij zondigt? Hij veroordeelt hem omdat hij een zondaar is. Als een zondaar een sigaar rookt, veroordeelt Hij hem er niet voor; hij is toch een zondaar. Zie? Ziet u? Hij heeft geen zonden—de zondaar niet. Hij is gewoon een zondaar, ziet u; hij heeft geen zonden. Maar u hebt zonde—u die Christenen bent. Als u het hier opmerkt, spreekt hij tegen de gemeente. Houd haar recht. Ziet u? Ziet u? “Vergeving van zonden,” z-o-n-d-e-n. Wij begaan zonden. Maar de zondaar is gewoon een zondaar; God vergeeft hem niet.

105 Nu, u zegt: “Nou, hij ging hierheen en schoot een man neer. Wat gaat u eraan doen?” Dat is mijn zaak niet. Ik ben geen hervormer; ik ben een prediker. De wet zorgt daar wel voor; zij zijn hervormers. Zij zijn. . . “Wel,” stel, “hij pleegde overspel.” Dat, dat—dat is aan de wet. Dat is tussen hem en de wet. Ik—ik—ik—ik ben geen hervormer; ik hervorm mensen niet. Ik wil dat ze worden bekeerd. Ik ben een prediker, ziet u, mijn zaak is om hem tot God te brengen. Als hij gezondigd heeft, is dat zijn zaak—hij is een zondaar. God veroordeelt hem op een hoger niveau. Hij is een zondaar om mee te beginnen, hij is veroordeeld om mee te beginnen. Hij kwam niet eens bij het eerste honk; hij—hij—hij is nergens. Hij is een zondaar om mee te beginnen. Hij heeft geen zonden: hij is een zondaar.

106 U zou niet naar buiten kunnen gaan en zeggen: “Zoveel is nacht, en *zoveel* is niet nacht.” Nee, het is allemaal nacht—gewoon allemaal nacht. Dat is wat God zei. Dat klopt, hij is gewoon een zondaar, dat is alles. “Nu, hij deed *dit*; zoveel is nacht, *dit* is een heel heldere nacht hier.” Ik weet het, maar het is gewoon allemaal nacht, zo simpel is dat. Ziet u?

107 Nu, ik zou niet kunnen zeggen: “Zoveel is hier licht.” Nee, het is gewoon allemaal licht, ziet u, gewoon licht; u kunt niet zeggen hoeveel. Ziet u? Maar als hij een zwarte vlek *hierin* is, dan zit er duisternis in.

108 Dus “zonden,” z-o-n-d-e-n—wij hebben vergeving van onze zonden, door Zijn (wat?) Bloed, kostbaar Bloed.

. . . naar de rijkdom van Zijn . . .

109 Hoe zijn we het vergeten? Omdat we waardig zijn, we iets gedaan hebben zodat onze zonden vergeven zouden worden? Zijn wat?

. . . genade;

110 O, o! Niets in mijn armen dat ik breng, Here. Niets zou ik kunnen doen, er is helemaal niets dat ik zou kunnen doen. Kijk! Hij heeft mij voorbestemd, Hij riep mij, Hij koos mij. Ik koos Hem

nooit. Hij koos mij, Hij koos u, Hij koos ons allemaal. Wij hebben Hem niet gekozen. Jezus zei: “U hebt Mij niet gekozen; Ik heb u gekozen.” Hij zei: “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem eerst trekt; en allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen. En niemand van hen is verloren, behalve de zoon des verderfs, om de—de Schrift te vervullen.” Ziet u? Zei: “Maar al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen.”

111 O, ik maak het te laat, nietwaar? En ik ben hier niet eens door. Ik ben hier nog niet eens aan begonnen. Laat me opschieten; ik moet nu ergens aan toe komen, even heel snel nu, en we zullen opschieten. Ik moet terugkomen op deze aanneming, even een ogenblik. O, wilt u me vergeven, even voor—even voor een ogenblik? Laten we dit hier krijgen—sommigen van deze mensen zijn hier helemaal uit Georgia, alleen maar voor vanavond—zegene hun hart. Nu, broeder uit Georgia en Texas en waar u ook vandaan komt, luister naar dit—5e vers. Laten we er een paar minuten bij stilstaan.

Die ons ertoe heeft voorbestemd tot—tot. . .

112 Wat betekent het woord “tot,” het woord “tot”? Het betekent dat iets waar we naartoe komen—tot. “Ik ga naar de fontein toe. Ik ga naar de stoel toe.” Humes, hebt u dat begrepen? “Ik ga naar het bureau toe.”

Nu, Hij heeft ons ertoe voorbestemd tot de aanneming van kinderen door Jezus Christus, tot Zichzelf, naar Zijn eigen welbehagen van Zijn wil,

113 Hoeveel welbehagen? Wiens welbehagen was het, wiens goedheid? Zijn eigen. Zijn eigen welbehagen van Zijn eigen wil.

114 Nu, wat is “aanneming”? Nu, laat me dit nu oppakken; ik weet niet of. . . ik zal geen tijd hebben om hierdoorheen te komen, maar ik zal het raken. Als er dan een vraag is, kunt u die mij wat later stellen, ergens tijdens een boodschap, zoiets. Luister. Uw aanneming is niet uw geboorte. Uw aanneming is uw plaatsing. Wanneer u wederom geboren werd (Johannes 1:17 geloof ik) wanneer we geboren worden uit de Geest van God, zijn we zonen van God. Maar wij waren voorbestemd. Nu hier is waar ik u toe probeer te brengen, voor deze zonen der laatste dagen, ziet u, tot. . . Ziet u? Wij werden voorbestemd tot—tot aanneming.

115 Nu, hier zijn we nu. Nu, dit is wat de Pinkstergelovige een beetje pijn doet. Zij zeggen: “Ik ben wederom geboren! Prijs de Here, 'k heb de Heilige Geest!” Prima. U bent een kind van God. Dat is juist. Maar toch is dat niet waar ik het over heb. Ziet u, u werd voorbestemd tot aanneming. Aannemen is het plaatsen, van een zoon.

116 Ik sta daar te dicht bij, want Becky vertelde me dat als ik er te dichtbij kom dat je achterin niet kunt horen. Ik ben. . .

¹¹⁷ Ziet u, een kind. Hoevelen kennen de regels van aanneming in het Oude Testament? Natuurlijk, u hebt gekeken. Een zoon werd geboren. Ik geloof dat ik het in een prediking had. Wat is dat, Gene, weet jij nog? Het staat op een band. O—wat was het? Ik—ik—ik—ik raakte het aan. O, ja, ik heb het: *Hoort gij Hem. Hoort gij Hem*; de adoptie, van kinderen.

¹¹⁸ Nu, in het Oude Testament, toen een—toen een kind werd geboren in een gezin, was hij een kind toen hij werd geboren, want hij werd geboren uit zijn ouders, hij was een zoon van het gezin en erfgenaam van alle dingen. Nu: maar, deze zoon werd opgevoed door leermeesters. Galaten, 5e hoofdstuk, 17e tot het 25e vers. Goed. Hij werd opgevoed door leermeesters, opvoeders, leraren. Nu; bijvoorbeeld, als ik een zoon had die geboren werd—stel dat ik een vader ben en . . .

¹¹⁹ En dat is de reden dat in de King James . . . hoevelen hebben ooit gedacht dat dat heel vreemd las in de King James, waar er stond: “In Mijn Vaders huis zijn vele herenhuizen”? Een huis—vele herenhuizen. Ziet u? Eigenlijk, in de—in de dagen dat de Bijbel werd vertaald voor de King James was een *huis* een “domein.” “In Mijn Vaders *domein* zijn vele herenhuizen.” Niet in een huis, herenhuizen, maar Hij werd de Vader van dit domein genoemd. Ze hadden het erg Bijbels; in de Bijbel is het zo.

¹²⁰ Als een vader een hele grote boerderij van duizend hectare had of zoiets, had hij een stel mensen *hier* wonen. Hij had ingehuurd *hier* wonen om voor de schapen te zorgen; hij had een paar *hier* om voor het vee te zorgen; hij had *hier* enigen die naar het hoger gelegen gebied daar gingen, honderd kilometer verderop, en hij had *hier* enigen die voor geiten zorgden, en hij had enigen die voor muil dieren zorgden, en—en dergelijke. Hij—hij had gewoon een groot koninkrijk. En hij ging op zijn ezeltje en hij reed naar ieder toe en keek hoe ze het deden, het schapenscheren en zo allemaal. Hij had geen tijd . . .

¹²¹ U kunt me niet horen als ik daar vandaan wegloop. Ik—ik—ik zal proberen hier te blijven. Kunt u me nu goed horen, hier? Let op.

¹²² Hij reed weg en ging weg, probeerend te—te zorgen voor zijn—zijn koninkrijk. Dus, nu, hij wil . . . Die zoon zal straks erfgenaam worden van alles wat hij heeft. Hij is een erfgenaam.

¹²³ En wanneer wij geboren worden in het Koninkrijk van God door Jezus Christus, zijn wij erfgenaam van de hemel, mede-erfgenamen met Jezus, omdat Hij onze plaats innam. Hij werd ons (zonde), zodat wij Hem zouden mogen worden (gerechtigheid). Ziet u? Hij werd mij zodat ik Hem zou mogen worden, ziet u, mede-erfgenamen met Hem. Goed, en onthoud dat nu, voor ieder van u.

¹²⁴ Nu, onthoud, God heeft u voorbestemd door voorkennis dat u hiertoe zou komen. Iedereen die het begrijpt, steek uw hand

op, zie. God, door voorkennis, heeft u voorbestemd om naar het beloofde land te komen. Wat is het beloofde land voor de Christen van vandaag? Steek gewoon uw hand op als u het weet. “De belofte is aan u en aan uw kinderen, en aan zij die verre zijn. En het zal geschieden in de laatste dagen, zegt God, dat Ik van Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees, uw zonen en uw dochters.” En, in Jesaja 28:10: “Gebod moet op gebod zijn, regel op regel; hier een weinig, daar een weinig. Houd vast aan dat wat goed is. Want met stamelende lippen en andere tongen zal Ik tot dit volk spreken. En dit is de rust, de—de rust, het sabbatsland, waarvan Ik zei dat ze er binnen zouden gaan. En ondanks dit alles wilden ze niet horen, maar ze schudden hun hoofd en liepen weg en wilden het niet horen.” Ziet u? Precies.

¹²⁵ Wat was het? Net precies zoals die mensen die helemaal uit Kanaän waren gekomen, of uit Egypte, helemaal door de wildernis heen, en er vlak naast kwamen, dicht genoeg bij om de druiven te proeven die uit het land kwamen. Broeder, daar—die mannen die willen dat ik dat terugneem, dat over Hebreëën 6. Hoe kan ik het doen? Die zijn grensgelovigen, ze zullen nooit oversteken! Ze kunnen niet oversteken. Jezus zei: “Onze. . .”

Zij zeiden: “Onze vaders aten manna in de woestijn.”

¹²⁶ En Jezus zei: “Ze zijn allemaal dood.” Dat is afgescheiden. Ze zijn allemaal dood. Dat is juist. Zei: “Maar Ik ben het Brood des Levens, dat van God uit de hemel is gekomen. De mens die dit Brood eet, hij zal nooit sterven. Dat is juist. Ja meneer, hij heeft eeuwig leven als hij dit eet; Ik ben die Boom des Levens, uit de hof van Eden.”

¹²⁷ Nu: ziet u, deze mensen komen er zo dichtbij! Ziet u, als u het opmerkt in Hebreëën 6, niet om daarnaar terug te gaan, maar in Hebreëën 6: “Deze mensen, eenmaal tot deelgenoten gemaakt, kwamen zo dichtbij, en hebben geproefd van de hemelse gave.” Ze zaten erbij, ze hebben gezongen gedaan zien worden, ze hebben mensen in de kracht van God gezien, ze hebben levens veranderd zien worden, maar zij willen er geen hand naar uit steken. Nee meneer. Nee meneer. “En geproefd hebben van de kracht van de toekomstige wereld; en als zij zich zouden proberen te vernieuwen tot bekering, aangezien dat zij—dat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw gekruisigd hebben, en het Bloed van het verbond geacht hebben, waardoor zij geheiligd waren. . .”

¹²⁸ “Ik behoor tot een kerk die in heiliging gelooft.” Dat is goed, voor zover het gaat, maar u gaat niet ver genoeg. Ziet u? Ja meneer. De wildernis heiligde hen. Jazeker. Ze hadden de—ze hadden de koperen slang en het—het koperen altaar en alles daar, heiliging, maar ze gingen Palestina binnen om te rusten. Heeft. . .

¹²⁹ Kijk in Hebreëen 4: heeft Hij niet gezegd: “een andere rust”? God schiep de zevende dag en gaf hen rust op de zevende dag. Een andere plaats sprak hij van een rustdag, “en vandaag in David.” Toen gaf Hij hun een andere rust: “Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, Ik zal u rust geven.” Ga binnen in deze rust! Want wij die in deze rust gekomen zijn, zijn gestopt met onze werken zoals God deed met de Zijne op de sabbat. Zeker. Daar is uw sabbatrust. Daar is uw ware Rust, in dit beloofde land.

¹³⁰ De Heilige Geest is een belofte van de mensen. En waarom willen zij geschoolde, geleerde predikers hebben die hen korte broeken laten dragen en hun haar laten knippen en lippenstift dragen, en mannen die gokken en bier drinken en moppen vertellen en zo doorgaan en zich zo gedragen en zich leden van de kerk noemen? Waarom ze zoiets willen nemen en de leiderschap van de Heilige Geest weigeren! Wel, de Bijbel zei dat het Woord van God scherper is dan een tweesnijdend zwaard die het been vaneen snijdt en is zelfs een onderscheider van de gedachten van het hart. Ja, zelfs de gedachten van de gezindheid!

¹³¹ En als wij de wereld liefhebben of de dingen van de wereld, is de liefde van God niet eens in ons. “Velen zijn geroepen, weinigen zijn uitverkoren; want eng is de poort en nauw is de weg die ten leven leidt en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden. Velen zullen tot Mij komen in die dag en aanzitten in het Koninkrijk,” zei Jezus, “met Abraham, Izaäk en Jakob. Maar de kinderen van het Koninkrijk zullen uitgeworpen worden en zeggen: ‘Here, hebben wij *dit* niet in Uw Naam gedaan? Hebben wij niet gepredikt? Zijn wij niet doctor *zus of zo* en eerwaarde *zus of zo* geweest?’ ‘Ik heb u nooit gekend. Ga weg van Mij, gij werkers van ongerechtigheid, Ik heb u niet gekend.’ Niet allen die zeggen: ‘Here, Here,’ zullen binnengaan. Maar degene die de wil doet van Mijn Vader Die in de hemel is, dat is degene die binnengaat.”

¹³² Daar hebt u het—binnengaan in dit beloofde land. Hoe komen wij er binnen? We zijn ertoe voorbestemd. De gemeente, door de voorkennis van God, is voorbestemd geweest (waartoe?) tot Zijn eer, door Zijn genade, tot de glorie en aanbidding en glorie van God. Papa, Die daar in het begin zat, in Zichzelf—bestaand, niets om Hem heen, wilde iets dat zou aanbidden, dus voorverordineerde en voorbestemde Hij een gemeente en, vóór de grondlegging van de wereld, en plaatste hun namen in het Boek des Levens van het Lam toen zij . . . geslacht vóór de grondlegging van de wereld, zodat zij tot Zijn heerlijkheid en Zijn lofprijzingen mochten verschijnen aan het einde der tijd wanneer alle dingen verzameld zullen worden in die ene Man, Christus Jezus. Oeff! Glorie! Dat is het. Dat is gewoon. . . En dat is het daar precies, mijn broeder, zuster. Ga daar nooit van weg.

¹³³ God heeft, door Zijn uitverkiezingsgenade, u geroepen. God

heeft, door Zijn uitverkiezende genade, u geheiligd. God heeft, door Zijn verkiezingsgenade en Zijn kracht, u gedoopt en u in dit land van rust geplaatst. Zij die deze rust zijn binnengegaan, zijn gestopt, met te dwalen. Zij zijn gestopt met hun werken zoals God deed met de Zijne. Zij hebben onuitsprekelijke vreugde en vol van glorie! De Boom des Levens bloeit in hen. Zij hebben lankmoedigheid, zacht, goedheid, geduld gevormd geloof, geloof, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, enzovoort. De Boom des Levens bloeit in hen omdat hun hoop verankerd is in Christus Jezus, het getuigenis van de Heilige Geest Die getuigt met tekenen en wonderen die de gelovigen volgen. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Terwijl ze onderweg zijn, genezen zij de zieken, ze werpen duivels uit, ze spreken met tongen, ze zien visioenen. Ze. . . En ze wandelen met God, ze spreken met God. Geen duivel kan ze van hun plaats krijgen; ze zijn standvastig, kijken uit naar. . . ?. . . Vergetende die dingen die in het verleden liggen, drukken zij zich door naar het doel van de hoge roeping in Christus Jezus. Daar zijn ze. Daar zijn ze. Dat is die gemeente.

134 Hoe zijn ze daar gekomen? U kunt niet zeggen: “Wel, Here, weet u, op een dag begon ik sigaren te roken en ik viel, toen dacht ik dat ik. . .” O nee, nee, nee, nee.

135 Voorbestemming! Hij riep ons en toen we Hem volgden is wanneer we zeggen: “God, we waren verloren en vergaan. We hadden niet eens een gedachte om onszelf te redden. We hadden de natuur van een varken, we waren varkens om mee te beginnen.”

136 Gaat u maar eens naar een varkenshok en kijk naar een oude zeug en zeg: “Kijk eens hier, ouwe dame, ik wil je iets vertellen. Het is verkeerd dat je varkensvoer drinkt.”

137 Ze zou zeggen: “Oink-oink.” Ziet u? Nu, dat is precies hoeveel u hebt om uzelf te redden. Precies.

138 U zegt: “Dame, u behoorde niet zulke kleren te dragen, u hoorde u netjes te kleden. U hoorde *dit* te doen. U behoort niet. . . U behoorde deze kaartavondjes niet te hebben. U behoort geen sigaretten te roken. U behoort *dit* niet te doen. Meneer, u zou *dat* niet moeten dragen.”

139 Hij zegt: “Oink-oink. Ik behoor tot de *Oink-oink*.” Mm-hm. “Oink,” dat is zo ongeveer alles wat ze weten. “Wel, ik wil u laten weten dat ik net zo goed ben als u. Oink-oink!” Ziet u, ze verwerpen de leiderschap van de Heilige Geest, want de Bijbel zei dat als u de wereld liefhebt of de dingen van de wereld, dat de liefde van God niet eens in u is.

140 Wat maakt hen eigenaardig? U bent een heilige natie. Wat hebt u gedaan? Dat land verlaten. U bent in een ander land. Hoe bent u daar gekomen? Dat is het beloofde land. Wat voor een belofte? “Het zal geschieden in de laatste dagen, zegt

God, dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees.” Door één Geest zijn wij allen gedoopt in dit ene beloofde land. Amen. Broeders en zusters, halleluja, met een zuiver hart—geen jaloezie, geen vijandschap, niets! Het maakt mij niet uit of een broeder afdwaalt, ongeacht wat hij doet, u zult achter hem aan gaan.

¹⁴¹ Ik ging niet lang geleden achter een broeder aan die afgedwaald was. Een jongeman zei tegen me, zei: “Laat die boef gaan. Laat hem met rust.”

¹⁴² Ik zei: “Als ik ooit op een plaats kom waar mijn hart niet met mijn broeder meegaat, dan is het tijd voor mij om naar het altaar te gaan, omdat ik van genade ben gevallen.” Ik zei: “Ik zal gaan zolang hij adem in zijn lichaam heeft en ik zal hem ergens langs de lijn vangen.” Ja meneer. En ik ving hem, halleluja, bracht hem terug. Ja meneer. Hij is nu veilig terug in de kudde. Ja meneer. Hij zou afgedwaald zijn, zo zeker als de wereld.

¹⁴³ Een tijdje geleden toen ik die arme kleine vrouw daar zag zitten en de sheriff me belde, zei: “Wel, ze zou in een dwangbuis moeten zijn.” Zei: “Ze heeft gewoon delirium, ze is haar verstand kwijt.” Zij—zij . . . ze hebben haar in een hotel gestopt. Ze kwamen.

Ik zei: “Dat is in orde.”

¹⁴⁴ Zei . . . de sheriff zei: “Nou, Billy!” Ik ken hem heel goed en heb hem sinds ik een kind was gekend. Hij zei: “Als er iets is dat ik voor je kan doen.”

Ik zei: “Dat is in orde.”

Zei: “Kunt u haar helpen?”

Ik zei: “Nee, maar *Hij* wel.” Ik zei: “Even een ogenblik.”

¹⁴⁵ Dus ze brachten haar daarheen. En toen ze een tijdje geleden wegging, in vrede. Wat was het? We stuurden een gebed achter haar aan. Amen! Ze was zo . . .

¹⁴⁶ Ze zeiden: “Wilt u een dokter laten komen?” Zeiden tegen haar man: “Wilt u een dokter laten komen?”

¹⁴⁷ Zei: “Een dokter kan niets voor haar doen.” En dat is waar. Ze is krankzinnig; de dokter kan niets voor haar doen.

Zei: “Onze enige hoop is *daar* te komen.”

En hij zei: “Billy, dat begrijp ik niet.”

Ik zei: “Dat verwacht ik ook niet,” ziet u, “verwacht het ook niet.”

¹⁴⁸ Maar o, o, ik begrijp het ook niet! Nee. Maar broeder, God in de hemel . . . ik eens ginds weg was, kwam iets achter mij aan. Amen! Het was niet omdat ik wilde komen, maar, nee, iets kwam achter mij aan. Want vóór de grondlegging van de wereld heeft God voorbestemd, halleluja, dat wij de Zijnen zouden zijn, tot Zijn eer en glorie. Luister! Zij die Hij van tevoren heeft gekend, heeft Hij wat? Geroepen. Is dat juist? Heeft Hij

u geroepen? Ja! Waarom heeft Hij u geroepen? Hij heeft u van tevoren gekend. Zij die Hij van tevoren kende, riep Hij; zij die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd. Klopt dat? En zij die Hij heeft gerechtvaardigd, heeft Hij verheerlijkt! Amen! Dat is wat de Bijbel zei: “Zij die Hij van tevoren heeft gekend, heeft Hij geroepen.” Elke generatie! Zij die Hij riep, heeft Hij reeds verheerlijkt. Wat? Laat me de Schrift hier lezen. Goed.

Hen voorbestemd hebbende tot de aanneming tot kinderen door Jezus Christus tot Zichzelf, naar Zijn eigen welbehagen . . .

Tot de lofprijzingen van Zijn heerlijkheid . . .

149 Oei, begrijpt u het? Tot de lofprijzingen van Zijn heerlijkheid! Zodat Hij daar kon zitten in de eeuwige tijdperken die voort zullen gaan, en Zijn kinderen zouden schreeuwen: “Abba, Vader! Abba, Vader!”

150 En de engelen zeggen: “Waar hebben zij het over? Waar hebben ze het over?”

151 Zo mooi getoond in de verloren zoon. “Ik was verloren.” “Dit is mijn zoon. Hij was verloren, en nu is hij gevonden. Hij was dood en hij leeft weer. Haal het gemeste kalf, het beste kleeid, een ring, en doe die aan z’n vinger. En laten we . . .” Geen wonder, toen de morgensterren samen zongen, dat de zonen van God juichten van vreugde, toen zij het plan van verlossing zagen, toen God uw naam in het Boek plaatste vóór de grondlegging van de wereld.

152 Nou, u zegt: “Calvijn geloofde zoiets.” Ik geloofde Calvijn niet. Calvijn was een moordenaar. Calvijn bracht een man ter dood omdat hij in Jezus’ Naam doopte. Hij was een boef—moest zelf bekeerd worden. Ja meneer. Maar wat hij zei over sommige dingen die hij zei, was juist. Niet . . . maar wat hij . . . zijn daad, een man die een man doodt voor zoiets, dat is verschrikkelijk, dat is zondig. Goed.

Met welke Hij overvloedig is geweest tegenover ons . . .

153 O, wacht—ik ben nog aan dat “adoptie” toegekomen, nietwaar? Ben ik te laat? Laten we eens kijken wat deze klok hierboven zegt, hoe laat het is. Goed. Gewoon, even—laten we tien minuten nemen, ter wille van deze mensen die van zo ver zijn gekomen. Kijk. Kijk.

154 “Adoptie,” laat me u nu tonen waarom het gedaan wordt. Een vader heeft een groot koninkrijk; hij rijdt rond. Nu heeft hij een zoon die geboren is. O, hij is zo blij! (Dat is God.) Dus weet u wat die vader doet? Hij zoekt de allerbeste opvoeder, privéleraar. U weet wat een privéleraar is, nietwaar? Het is een schoolmeester. Hij zoekt de allerbeste schoolmeester die hij in het hele land kan vinden. (En dan gaan we nu, luister.) En hij vindt de beste schoolleraar die hij kan vinden. Hij neemt niet zomaar een apenkop, hij wil dat zijn jongen een echte kerel wordt.

155 Wilt u niet uw kinderen zo hebben? Natuurlijk—het beste dat u ze kunt geven! Ja meneer. Dus als een natuurlijk mens dat dacht, wat denkt u dan hoe God erover denkt voor Zijn kinderen? Het beste wat Hij kon krijgen.

156 Dus hij wil een man die eerlijk is. Nu, hij wil niet man. . . wil geen man die zegt: “Nu, kijk: ik—ik. . . Zoonlief, doe jij maar gewoon waar je zin in hebt, schat.” “O, ja, vader, mm-hm, het gaat prima met hem, hij is een brave jongen.” Een schouderklopje krijgen en een pluim in z’n hoed. Nee, nee. Die vent zou op staande voet ontslagen worden. Zeker. Hij wil een man die eerlijk zal zijn. Als die jongen goed doet, vertel het hem. Zo niet, vertel hem wat er aan de hand is.

157 En als een aardse vader dat dacht. . . Zou u niet willen dat een man eerlijk tegen u is, dat de schoolmeester eerlijk is over uw kinderen? Zeker. Wat denkt u wel dat God denkt? En Hij weet het; wij niet, Hij wel. Wij zijn eindig, wij zouden het niet weten. Maar Hij is oneindig en weet het wel.

158 Dus, weet u wat de Vader deed? Hij zei nooit: “Ik ga een paus nemen, om over Mijn kinderen te waken.” Hij zei ook niet: “Ik ga een—een bisschop nemen.” Nee, nee. Dat deed Hij niet, want Hij wist dat de paus verkeerd zou zijn en de bisschop ook. Ziet u? Hij zei nooit: “Ik zal een algemene opziener nemen om over Mijn gemeenten te waken.” Nee, nee.

159 Hij nam de Heilige Geest. Dat was Zijn leermeester, mm-hm, om Zijn kinderen groot te brengen. Goed. Hoe zou u dan weten dat de Heilige Geest het weet? Hij spreekt door menselijke lippen. Hoe weet u dan dat Hij de waarheid vertelt? Wanneer u de Heilige Geest door lippen ziet spreken die elke keer precies de waarheid vertellen, die voorspellen en het komt precies uit, zoals Samuël zei, dan weet u dat dat de waarheid is. Het komt juist. Want God zei: “Als hij spreekt en wat hij zegt geschiedt niet, luister niet naar hem, want Ik ben niet met hem. Maar als het wel zo is, wel, luister dan naar hem, want Ik ben met hem.” Ziet u? Daar hebt u het. Dat is hoe Hij het doet.

160 Nu, dan gaat Hij rond. Nu, wat denkt u dat die Leermeester zou zeggen als Hij naar de Vader zou moeten gaan en zeggen: “Uw—Uw kinderen gedragen zich verschrikkelijk. Ik zeg U: die jongen van U, hij. . . hm, hij is een opstandige. Hij is een horieschopper; Ik heb nog nooit zo’n vent gezien! Tjonge. . . Weet U wat hij doet? En dat meisje van U! O, sjonge, Ik weet niet wat U met haar gaat doen. Mm. Wel, weet U? Ze ziet er net uit als ze. . . Ze is helemaal opgemaakt zoals sommige van die meisjes daarginds van de Filistijnen. Ja Meneer. Zij wil zich gedragen net zoals zij.”

“Mijn dochter?”

161 “Ja, Uw dochter.” Dat is wat de Heilige Geest moet zeggen over de gemeente van vandaag. Geen wonder dat we geen opwekking kunnen hebben. Ziet u? Nu, dat is waar.

“Wat dan met Uw zoon? Huh? Precies hetzelfde.”

“Wat?”

162 “Wel, U weet dat U altijd heeft gezegd dat die schapen gehoed moesten worden in die wei daarboven, op dat schapenvoedsel daarboven. Ja. Weet U wat hij deed? Hij dreef ze daarheen naar die onkruidhoop. Nam ze daar gewoon heen en dumpte ze allemaal in die kreek en liet ze in die onkruidhoop rondhangen, die ouwe wilgen eten, en ze zijn zo armzalig dat ze daar nauwelijks uit kunnen.” Dat zijn bisschoppen, voorgangers, die de kracht daarvan verloochenen. “Wel, Ik zeg U de waarheid: Ik heb nog nooit in Mijn leven zo’n stel nerveuze schapen gezien.” Daar houdt Hij niet van. Nee. “En weet U wat? Dat vee hier, weet U, waarvan U—U zei dat ze op dat—dat alfalfa daar moesten grazen, weet U, om ze vet te maken?”

“Ja.”

“Weet U wat hij ze geeft?”

“Nee.”

163 “Dat ouwe ijzerkruid. Ja. Hij maakt dat ze lid worden van verenigingen en alles. Zoiets hebt U nog nooit in Uw leven gezien. U hebt nog nooit zoiets dergelijks in heel Uw leven gezien. Weet U wat hij doet? Gaat daar rond, een grote sigaar aan het roken, punt in de lucht. Hij heeft zijn vrouw bij zich, zij draagt korte broeken—net zoals de Filistijnen daar doen. Ja.” Dat is het soort boodschap dat de Heilige Geest moet doorgeven over de gemeente vandaag. Nu, wat denkt u daarvan?

164 Dat is adoptie. Wat heeft Hij gedaan? Hij voorbestemde ons—ons tot adoptie. Hij gaf ons de Heilige Geest; maar wacht eens even: adoptie—daar is waar we het over hebben. Adoptie!

165 “Wel, weet u wat hij doet? De bisschop kwam onlangs langs en vertelde. Hij hield een kleine genezingsdienst daar—en de bisschop kwam langs. Een of andere man, een broeder, kwam langs en was aan het bidden voor de zieken. En hij zei: ‘Stopt u daarmee!’

“O, o, ja, vader bisschop, dat zal ik doen.”

“Werkt u niet mee.”

“O, nee, nee, vader bisschop, zeker niet.”

166 “En hier kom en vertel Ik hem de waarheid regelrecht uit Uw Woord. Ziet u, hier is het. Ik lees hem Uw wetten voor, precies wat hij moet doen, en hij wil er niet naar luisteren. Hij zei: ‘O, dat was voor een ander tijdperk, een andere zoon in een andere tijd. Daar word ik niet mee bedoeld.’ Daar hebt u het. Dat . . . nu, dat is de waarheid, vriend. Ziet u nu niet waar de gemeente haar

plaatsing mist; waarom we geen opwekkingen hebben, waarom we geen dingen gaande hebben? Dat is waar het ligt.

¹⁶⁷ Jozua zei: “Gad, ik wil dat jij. . . hierzo ligt jouw plaats, volgens de blauwdruk, ligt jouw plaats hier, hierzo. Ga jij hierheen, Gad, en blijf hier. Benjamin: ga jij hierzo heen. En blijven jullie nou allemaal bij de grens van de Filistijnen vandaan.” En Jozua komt terug; hier zitten ze allemaal daar bij de Filistijnen en houden een groot dansfeest en maar aan het dansen op die manier en al de vrouwen opgeschilderd en rond aan het dansen en een reuze tijd aan het hebben. En Jozua krabt op zijn hoofd en zegt: “Wat nu?” Nu, dat is precies wat er plaatsvindt; niet allen, God zij dank, niet allen, maar te veel. Goed.

¹⁶⁸ Nu, wat gebeurt er dan? Dat is wat er gebeurde. Denkt u niet dat die Man, de Heilige Geest, voor de Vader bloost wanneer Hij dat moet zeggen? O, o! “Ik—Ik—Ik zei het hem, maar hij—hij—hij wou er niet naar luisteren. Ik zei het hem dat. . . en liet het hem precies daar in het Boek lezen. Ik liet—Ik liet een kleine prediker langskomen en hem laten zien dat Jezus Christus Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer. En weet U wat? Hij liet een van die—liet een van die oude geitenhoeders hiernaartoe komen en hem vertellen dat dat voor een andere tijdperk was. Ziet u? En hij stonk zo erg, tegen de tijd dat hij daar aankwam, met geitengeur, U weet wel, sigaren, en U weet wel, enzovoort, stonk zo erg toen hij hier aankwam. Ziet u? Maar Ik zeg u: die geitenhoeder had genoeg medailles op hem gespeld. . . want, Ik zeg u, als u zijn naam in de krant zou schrijven, zou het (zijn overlijdensbericht) zou een half blad nodig hebben voor zijn titels. Ja Meneer, ze mogen hem erg graag in dat land, maar Ik zeg u: hij heeft er bepaald geen weet van hoe hij schapen moet voeren. Dat is één ding dat vaststaat. Hij wil gewoon niet naar Me luisteren,” zegt de Heilige Geest. “Ik probeerde hem te zeggen dat U Dezelfde bent gisteren, vandaag en voor altijd, maar hij—hij wil het gewoon niet doen. Hij is de grootste lafaard die Ik ooit in Mijn leven heb gezien. Ja. En de gemeente heeft hem een opziener gemaakt, bisschop, enzovoort, en alle mensen luisteren naar hem. En dan, weet U wat? Ze nemen die. . . ze hebben daar beneden een klein, oud ding dat ze een ‘televisie’ noemen. U zet zo’n klein ding aan op *die* manier en—en die vrouwen komen ervoor en gaan tekeer, allemaal min of meer half aangekleed. En weet U, een heleboel van Uw dochters hebben zich naar het voor- . . .”

“O, nee toch!” Ziet u?

¹⁶⁹ Zegt: “Ja, dat doen ze. Ja, ze doen het. Hmm. Sommigen roepen om een opwekking, Vader, sommigen willen het echt. Sommigen van hen bewandelen de lijn werkelijk; sommigen van hen staan net zo trouw op dat Woord als ze maar kunnen. Anderen, Ik weet niet wat te doen, ze—ze zijn daar een heel eind

weg. Weet U wat die anderen doen? Bespotten hen; zeggen ‘dat zij maar een stelletje gekken zijn.’”

“Wel, dat bedroeft Me heel erg.”

170 Maar nu, laten we het beeld veranderen. Nu, de Vader, Zijn zoon is een brave jongen. Zijn Vader, heel—heel de tijd. . . hier is een Leermeester, de Heilige Geest. De weg die de Heilige Geest, Hij zei: “Die ga Ik bewandelen,” de Leermeester zei: “Ik ga. . .”

171 Het kind zei: “Ik zal met U meewandelen. Ik zal met U meegaan.”

“O, de heuvel is erg hoog, zoon.”

172 “Ik zal met U meegaan. Ik heb vertrouwen in U. Als ik moe begin te worden, zal Hij mijn hand oppakken en me verder vasthouden.”

“Maar er zijn leeuwen daar op de heuvel!”

173 “Maakt niet uit, zolang U maar in de buurt bent, maakt het helemaal niets uit. Ik loop met U mee.”

“Er zijn problemen daarboven, er zijn glibberige rotsen.”

174 “Het maakt mij niet uit—zolang U mijn hand vasthoudt, loop ik met U mee. Ik zal met U meelopen.”

“O, weet je wat? Jouw Vader deed dat vroeger.” Ziet u. Dat is goed. Ja meneer.

175 Komen boven op de heuvel daar. “O.” Hij zei: “Weet U wat, Vader? Uw zoon is net een spaander van de oude blok. Hij is absoluut, precies zoals U. Elk Woord dat U zegt, daar zegt hij ‘amen’ op. Ik—Ik liet hem onlangs in de Bijbel opslaan en er stond: ‘Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.’ Weet U wat hij zei? Hij schreeuwde en gooide zijn handen in de lucht en zei: ‘Halleluja! Amen!’ O! En weet U dat het hier staat, in—in Uw Woord, weet U, waar U zei: ‘De werken. . . hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen?’”

176 “Ja, Ik herinner Me dat Ik dat aan Mijn zoon schreef. Ja, Ik herinner Me dat Ik dat schreef.”

177 “O, toen hij dat zag, schreeuwde hij gewoon en sprong op en neer en riep: ‘Halleluja, Here. Haal heel de wereld uit me weg. Maak me zo! Ja Meneer. En al die dingen die hij deed!’”

178 “O,” de Vader zei dat het: “Ik—Ik ben blij voor die zoon. Dat is een fijne zoon. Goed. Hou hem een aantal jaren in het oog; kijk hoe hij—kijk hoe hij ontwikkelt, en hoe hij vordert.” Na een tijdje, de jaren gingen voorbij. “Hoe gaat het met hem?”

179 “O, nou, hij neemt zelfs toe in genade! Oe, tjonge! Hij is gewoon. . . Hij doet het uitstekend. Ik zeg U, hij—hij is werkelijk. . . Wel, hij neemt die schapen, kan met ze omgaan net—net zoals U. Hij zal ze nooit zeewier geven. Hij zal ze nooit ijzerkruid geven. Wanneer ze langskomen en zeggen: ‘Wij willen ons aansluiten bij de kerk,’ zegt hij: ‘Zwijg, dat hebt u niet nodig!’

Nee meneer. Hier is wat u nodig hebt: “Bekeert u en worde gedoopt, een ieder van u, in de Naam van Jezus Christus, voor de vergeving van uw zonden. Gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen.” Ja meneer, dat is wat hij zei.”

“O, zegt hij dat werkelijk?”

“Ja Meneer, dat zegt hij zeker.”

“Wel, dat is precies hoe Ik het schreef.”

“Dat is precies hoe hij het zegt.”

“Hmm!” Ja meneer.

¹⁸⁰ “Sommigen van hen zeiden: ‘Blijft gij in de stad Jeruzalem totdat u aangedaan bent met kracht uit de hoogte. Sinds de Heilige Geest over u is gekomen, weest gij getuige van Mij in Jeruzalem, Judea en Samaria en het uiterste der aarde.’ Toen hij dat las, riep hij: ‘Halleluja!’ Dat is wat u nodig hebt! Weet U wat hij doet? Hij brengt ze daar beneden totdat ze het krijgen, dat is alles—blijft daar bij ze.

¹⁸¹ “En als zij beginnen te redeneren, zegt hij: ‘Ho, ho, ho, wacht eens even, wacht eens even. Dat is hoe geiten zich gedragen, niet schapen.’ Ziet u? Ziet u? O, soms raken ze een beetje geïrriteerd door hem, maar hij klopt ze even een beetje op de rug, zegt: ‘Wacht eens even, sst, sst, sst, sst, sst. Alles is in orde.’ Hij weet echt hoe die schapen onder controle te houden. Ja Meneer, Ik zeg het U.

¹⁸² “Weet U wat? Ik zag aartsbisschop *zus en zo* hem zeggen ‘dat hij niet naar *deze* stad kon komen om een bijeenkomst te houden.’ Maar, weet U, Ik heb hem wat geleid; Ik zei: ‘Ga toch.’ Ziet u? ‘Neem deze banden terug en laat ze niet naar buiten gaan.’ We gingen toch! Gingen naar deze steden hier—zeiden: ‘Wel, we zullen u niet spon- . . .’

¹⁸³ “En weet u, de duivel kwam daar, zei: ‘Ik durf te wedden dat ik hem uit die stad kan houden.’ Ik zei: ‘Dat kun je niet. Als Ik hem zeg te gaan, zal hij gaan. Ik durf te wedden dat hij zal gaan.’ ‘Nee, nee, nee, nee, nee, ik zal het hem zeggen. Ik zal daarheen gaan en zeggen: “Nu, al mijn mannen, kom allemaal bij elkaar. U wilt niets van dat oude fanatisme hier, al dat goddelijke genezing gedoe en dat oude Heilige Geest spul. Dat jaren geleden bij de apostelen ophield. U weet dat dat daarzo niet deugt.”’ Proberend ze ouwe ijzerkruid te geven en zo allemaal. Zij . . .

¹⁸⁴ “Maar weet U wat: hij ging er toch heen. Ging regelrecht daarheen en begon alfalfa uit te strooien van . . . En weet U wat, die schapen begonnen te eten, ze worden zo vet als ze maar kunnen. Ja Meneer. Terwijl ze genezingen en samenkomsten hebben en, weet U, een heleboel van die jonge kerels beginnen. Wel, zij hebben gezien, als ze een heleboel hooi hebben zoals dat alfalfa. Weet U wat ze ermee gedaan hebben? Het was zo goed dat ze naar de burens toe renden en zeiden: ‘Proef dit! Proef dit!’

Proef dit!’ Ziet u, de atmosfeer daar, smaakte net als dit, hierzo. Hier is het. Hierzo. Hierzo is het, ziet u. ‘Bekeert u maar, eenieder van u, en laat u dopen in de Naam van Jezus, zie, dat u de Heilige Geest krijgt. Het is voor wie wil, laat hem komen, laat hem hier komen, te zien wat de Bijbel zei.’ Ziet u? En zij hebben gewoon een reuze tijd daarginds.”

185 “O, dat is Mijn zoon! Dat is Mijn jongen. Wel, denkt U dat hij goed volwassen is geworden?”

186 “Ja. Denk Ik zeker,” zei de Heilige Geest. “Ik heb hem beproevingen gegeven. Tjonge, Ik heb hem op *deze* wijze beproefd en heb hem op *die* wijze beproefd. Ik heb hem met ziekte neergehaald; Ik heb hem eronder gedrukt. Ik heb hem gestampt, Ik heb de duivel hem alles laten doen wat hij kon doen, hij kwam regelrecht weer overeind. Hij kwam er evengoed weer. Ziet u, kwam weer omhoog. Ik liet hem ziek worden. Ik heb *dit* gedaan. Ik liet hem in het ziekenhuis terechtkomen. Ik bracht hem *hierheen*. Ik heb *dit* gedaan; Ik heb *dat* gedaan. Ik keerde zijn vrouw tegen hem; Ik keerde zijn burens tegen hem; Ik keerde alles. Dat maakte geen enkel verschil. Zei: ‘Al doodt Hij mij, toch zal ik Hem vertrouwen.’ Ik doodde zijn gezin. Ik nam *dit*; Ik deed *dit*; Ik heb *dit* alles gedaan; Ik deed *dit, dat en het ander*. Toch stond hij weer overeind: ‘Al doodt Hij mij, toch zal ik Hem dienen! Hij is mijn!’”

187 “O! Wel, ik geloof dat We hem ergens naar een kleine bijzondere plaats moeten roepen en een adoptie moeten hebben.”

188 Nu, toen de vader, in het Oude Testament, begreep dat zijn zoon volwassen was geworden, en volleerd was geworden, tót adoptie. Tot! Ze worden geboren als kind; maar wanneer, ze zijn dan een zoon. Maar dan zullen ze niets meer dan een kind zijn, gewoon een normale zoon, totdat ze volwassen worden en laten zien wat ze zijn. Dán roept hij hem eruit, dán.

189 Nu, hier zijn we, gemeente. Bent u klaar? Nu, het is een beetje laat; bijt uw vinger iedereen, knijp uw ziel en pluk uw hart, even voor een ogenblik. Ziet u? Nu gaan we de gemeente plaatsens. Nu, wanneer de gemeente tot die plaats komt, zegt Hij: “Manasse, u behoort hier. Efraïm, u hier.”

190 Dan neemt hij ze naar een bepaalde plaats toe, de vader, en hij stelt hem op een verheven plaats, *zoals dit*, en hij houdt een ceremonie, en ze komen er allen omheen. En hij zei: “Ik wil dat iedereen weet dat dit mijn kind is, en dat ik mijn zoon adopteer. En ik wil dat iedereen weet, dat van nu af aan zijn naam . . . Ik heb hem aangekleed met een speciaal kleed aan. En ik wil dat u weet dat zijn naam even goed op een cheque is als mijn naam dat is. Hij is mijn kind; ik adopteer hem in mijn gezin, alhoewel hij mijn zoon is geweest sinds hij werd geboren. Sinds hij de Heilige Geest heeft ontvangen, is hij Mijn zoon geweest. Maar nu ga Ik hem

plaatsen, positioneel, in autoriteit. Wat hij ontslaat, is ontslagen; wat hij inhuurt, is ingehuurd.

¹⁹¹ “En voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als u tegen deze boom zegt, als u tegen deze berg zegt: ‘Wordt bewogen,’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u gezegd hebt zal geschieden, kunt u hebben wat u gezegd hebt.” Ziet u? Daar hebt u het; daar hebt u het. Ziet u? “Hij is Mijn zoon.” Hoevelen weten dat de adoptie, dat de . . . dat zij de zoon adopteerden nadat hij bewezen had dat hij een . . . Ieder die ooit de Bijbel las—de plaatsing van een zoon.

¹⁹² Nu, God deed hetzelfde met Zijn Zoon, toen Hij Jezus meenam op de Berg der Verheerlijking. Hij nam Petrus, Jakobus en Johannes daar mee naar boven; dat zijn drie getuigen van de aarde. Daar waren Jezus, Mozes en Elia, en God, boven op de berg. Daar stonden ze daar boven op de berg. En als eerste keken zij en Jezus werd voor hen verheerlijkt. Is dat juist? Hoevelen weten dat dat de Schrift is? Wat deed Hij? Hij—Hij kleepte Hem, in het kleed van onsterfelijkheid. En Hij zei: “Zijn klederen straalden als de zon.” Is dat juist? En een wolk overschaduwde hen. En Petrus en Johannes en zij vielen op hun gezicht. En zij keken, en daar stonden Mozes en Elia met Hem te praten. En Mozes was al dood en lag begraven in een ongemarkeerd graf, achthonderd jaar lang. En Elia nam een rit in een wagen naar de hemel, vijfhonderd jaar daarvoor. Oef! Maar ze waren er nog steeds! Daar waren ze en spraken met Hem. Ziet u: Hij had Jezus mee omhoog genomen om hen te zien, om te zien waar het allemaal om ging, daar te zien, Hem deze dingen te laten zien. En zij spraken met Hem, hadden een gesprek met Hem.

¹⁹³ Dán, zodra Petrus weer omkeek, en de verheerlijking van Jezus was verdwenen, zagen zij alleen Jezus, en een stem kwam uit die wolk en zei: “Dit is Mijn geliefde Zoon, hoort gij Hem! Zijn Naam is nu net zo goed als de Mijne. Hoort gij Hem!” Dat is het, geadopteerde of geplaatste zonen.

¹⁹⁴ Nu, dat is waar God de Pinksterkerk probeert te krijgen in het boek Efeziërs. Ziet u? Begrijpt u het? We moeten sluiten omdat het te laat wordt, ziet u, de kinderen worden slaperig. En ik wilde hier naar dit vers hier komen, maar het lukt me niet, tot het—het 13e vers, ziet u, het laatste deel: “verzegeld door de Heilige Geest der belofte.” Dat zullen we zondag behandelen, ziet u? Kijk. Nu. . . hoe, wat ons naar binnen brengt en hoe we hierdoor bewaard worden.

¹⁹⁵ Maar nu, “om te plaatsen,” hoe wordt u dat? U wordt eerst geboren in het Koninkrijk door de Heilige Geest. Hoevelen weten dat? Goed. Als volgt bent u voorbestemd tot de, wat? Adoptie. Wat is dat? U bent voorbestemd tot de plaatsing.

¹⁹⁶ O, zuster Scott is het geloof ik die hier zit. Bent u niet degene die vandaag bij het huis was? Een leer die rondgaat, ergens in de wereld, in verschillende delen van het land—ik heb er vaak

van gehoord— dat Jezus hier op aarde is en rondloopt, in een lichaam, en Hij binnenkomt en *zus* doet. Dat is een leugen! Zijn Heilige Geest is hier, en Hij probeert Zijn gemeente te plaatsen, om Zijn gemeente op orde te krijgen, haar in het beloofde land te plaatsen zodat ze binnen kunnen gaan . . . zodat alle vijanden kunnen worden verdreven.

¹⁹⁷ Manasse kan zijn land niet innemen. Ik kan geen genezingsdienst houden als de helft van de . . . als de . . . ik daar ga en de doop in de Naam van Jezus Christus predik en de—en de trinitaire broeders die zeggen: “O, hij is maar Jesus Only.” En ik kan hier niet heen gaan en goddelijke genezing hebben als de helft van ze zegt: “Goddelijke genezing is in orde,” en velen van hen van de wonderen van de Here genieten en zeggen: “Wel, ik geloof dat broeder Branham een profeet is, maar laat me u eens wat zeggen. Zolang de Geest op hem is en hij onderscheiding heeft, is hij de dienstknecht van de Heer. Maar zijn lering is verrot, die deugt niet.” Wie heeft ooit van zulks onzin gehoord? Het is of van God of het is niet van God. Dat is juist. Het is of allemaal God of niets God. Zo is het. Maar hoe gaat u het krijgen? Manasse wil niet op zijn grondgebied blijven, Efraïm wil niet op zijn grondgebied blijven, Gad wil niet op zijn grondgebied blijven, Benjamin wil niet op zijn grondgebied blijven, ze gaan allemaal hierheen met de Filistijnen en allemaal door elkaar. Hoe zullen we geplaatst worden? Maar wij zijn geboren door de Heilige Geest, wij allemaal. Is dat juist? Waartoe zijn we geboren? Voorbestemd . . . Dan, na geboren te zijn, zijn wij voorbestemd tot de adoptie, om geplaatst te worden, in het lichaam van Christus. Ziet u wat ik bedoel?

¹⁹⁸ Wat is het lichaam van Christus? Sommigen zijn apostelen, sommigen zijn profeten, sommigen zijn leraren, sommigen zijn evangelisten, en sommigen zijn voorgangers. Klopt dat? Waartoe we geroepen zijn. Anderen hebben gaven van tongen, uitlegging van tongen, wijsheid, kennis, wonderen, het verrichten van wonderen; al deze verschillende gaven. En nu, wat hebben ze gedaan? Ze oefenden dat een beetje. Wat? Laten het maar gaan als ik niet weet wat. De een staat op, spreekt in tongen, en de ander begint te spreken: “Blrr, blrr, blrr, blrr, bleh.” Juist. De prediker zal prediken, een altaar oproep doen, en iemand staat op en spreekt in tongen: “Halleluja! Glorie aan God!” Als de—als de prediker door zou gaan met zijn boodschap, omdat hij gezalfd is, dan zeggen de mensen: “Oude teruggevallene.” Ziet u; het is omdat ze niet onderwezen zijn.

¹⁹⁹ De Bijbel zei dat de geest van de profeten onderworpen is aan de profeet. God is geen auteur van verwarring. Wanneer ik hier sta, of een prediker hier, onder de zalving van God— ongeacht hoeveel u met tongen wil spreken, hou u rustig totdat God hier klaar is. Als u dan in tongen spreekt, kan het niet zomaar een herhaling van de Schrift zijn, want God zei: gebruik geen ijdele

herhalingen. Maar het is een boodschap rechtstreeks tot iemand. Vraag mij wanneer één keer, leg uw vinger op één keer, dat de Heilige Geest ooit onder de onderscheiding iemand vertelde, een Schriftwoord steeds weer herhaalde. Het vertelde ze iets dat verkeerd met ze was en iets dat ze gedaan hadden en iets dat ze moeten doen of iets dat moest gebeuren of zoiets dergelijks. Is dat juist?

²⁰⁰ Zo is ook spreken in tongen en uitlegging! Als er één in de gemeente is die met tongen spreekt en een ander die het uitlegt, laat het dit zeggen: Laat broeder Neville opstaan en in tongen spreken en deze broeder hier de uitleg geven, zeggen: “Vertel deze man hier dat hij gisteren hier heen is gegaan en iets gedaan heeft wat hij niet had moeten doen. Nu heeft de dokter hem vandaag verteld dat hij kanker had. Ga die zaak in orde maken, kom hier terug en kom in het reine met God.”

De man zegt: “Waarlijk, dat is de waarheid.” Dan is God met u.

²⁰¹ Maar hoe gaan we het op deze manier doen? Ziet u? Het is gewoon: “Blmp, blrr, blrr, blrr.” Gewoon lukraak, hoe ook maar—helemaal geen plaatsing. Nu, dat is. . . Ziet u, Efeziërs proberen. . . Ziet u, ze missen dat. Ziet u hoe ze het missen? Wij zijn voorbestemd tot de adoptie van zonen! Nu, hoevelen begrijpen wat ik bedoel? Steek uw hand op. Adoptie! We zijn geboren in de Geest van God, zeker, ontvangen de Heilige Geest en roepen: “Abba, Vader! Halleluja! Glorie aan God.” We zijn. . . dat is juist, we zijn kinderen, maar we kunnen nergens komen. Wij kunnen de Filistijn niet verslaan.

²⁰² Kijk naar Billy Graham die daar stond. En die Mohammedaan die zei: “Bewijs het.”

²⁰³ Kijk naar Jack Coe die daarginds stond. En die atheïst, die Church of Christ die daar de atheïst de hand schudde en de handen ineen sloegen. Verondersteld een Christen te zijn, en de hand te schudden met een duivel als Joe Lewis, en een vrijdenker, en hij vervloekte zelfs God en zei “dat er toch al om mee te beginnen niets als een God bestond,” en dergelijke dingen. En een kerk die zichzelf een Church of Christ noemt, hem de hand schudden en partij kiezen tegen broeder Jack Coe. Hoe kunnen we iets doen? En de Pinkstermensen, velen van hen, tégen hem; terwijl iedere prediker in ons land schouder aan schouder bij hem hadden moeten staan en zeggen: “God, stuur Uw kracht neer.” Ziet u, daar zijn we dan, waar het niet geplaatst kan worden.

²⁰⁴ Efraïm wil niet blijven. Een van hen gaat hierheen, we zien dat Manasse hierheen komt, zegt: “O, nou, de Here heeft me een goed korenveld gegeven!” Dan, hier komt Gad er hier aan, zei: “Wel, wacht eens even. Ik behoor haver te verbouwen, maar ik ga ook koren hebben. Halleluja!” Ziet u? U hebt niets met koren te maken; verbouw haver; haver is uw deel om te verbouwen.

Je hoort geen schapen te hoeden als je vee hoort te hoeden. God wil de gemeente plaatsens. Maar ieder van ze wil hetzelfde doen. "Halleluja!" Je kunt ze er niets over vertellen. Nee, nee. Ze hebben nog steeds dat geitachtige karakter: "Maar, maar, maar, maar, maar, maar, maar, maar." Ziet u, je kunt ze het niet vertellen. Dat is juist. Nu, is dat niet waar? En je kunt de gemeente niet plaatsten. Ziet u?

²⁰⁵ De gemeente hoort voorbestemd te zijn tot de adoptie van kinderen, waar een mens . . . God een mens kan nemen en hem in de familie kan adopteren, en hem iets geven. Dat . . . beproef dat eerst en zie of het juist is. De Bijbel zei om de geest te beproeven. Deze man die een bepaald iets beweert: beproef het en kijk of het klopt. Als het klopt, ga er dan mee verder. En zeg dan: "Here, zend ons nog iets." Blijf doorgaan, ziet u, blijf gewoon doorgaan tot iedereen zijn plaats inneemt. Dan zult u zien dat de gemeente van God haar plaats begint in te nemen. Dan is wanneer de Filistijnen zich terug zullen gaan trekken. De korte broeken zullen weggaan, haar zal lang groeien, gezichten zullen schoongewassen worden; sigaren zullen verdwijnen. Dat is juist. Wanneer de gemeente in haar machtige kracht begint te komen, wanneer we een Ananias en Saffira hebben en een paar van die. Jazeker. U zult zien wanneer die heilige gemeente samen staat in Zijn kracht, positioneel geplaatst als zonen van God, aangenomen in de familie van God, een krachtige gemeente die daar staat in haar heerlijkheid. O, dat is waar Hij voor komt.

²⁰⁶ Ziet u hoe ver wij ervanaf zijn, broeders? U kunt het zelfs niet eens worden over de Schrift. En ieder man, ieder mens, die de waterdoop in de Bijbel in de Naam van Jezus Christus niet kan zien, die is of blind of er is iets verstandelijk niet in orde. Dat is juist. En daar is waar het grote gevecht zit.

²⁰⁷ Ik zal—ik zal wie ook maar, die me ook maar één Schriftgedeelte zal brengen waar er ook maar iemand ooit werd gedoopt in enige andere naam dan de Naam van Jezus Christus, in de nieuwe gemeente. Of als hij op een andere manier gedoopt werd, moest hij opnieuw gedoopt worden, in de Naam van Jezus Christus, om de Heilige Geest te krijgen. Komt u en laat het mij zien. Er is niet zoiets. Er is niet zo'n opdracht. Toen Jezus daar zei: "Gaaf dan heen, onderwijst alle volken, hen dopende in de Naam van de Vader, Zoon en Heilige Geest," Vader, Zoon, noch Heilige Geest, geen een is een naam, geen ervan. Petrus draaide zich gelijk om, tien dagen later, zei: "Bekeert u en worde gedoopt, ieder van u, in de Naam van Jezus Christus, voor de vergeving van zonden." En overal in de Bijbel . . .

²⁰⁸ En toen waren hier sommigen die daar gedoopt werden op een andere manier, door Johannes, alleen maar tot bekering. Paulus zei: "U moet opnieuw gedoopt worden. U moet nog een keer komen."

209 “O, maar we zijn gedoopt, door een grote heilige man, Johannes. Hij doopte Jezus.”

210 “Goed, dit is het Evangelie. Dit is de Geest van God wat aan mij is geopenbaard. Ik ben een apostel van de Here, en als een engel uit de hemel komt en iets anders predikt. . . .”

211 Laat me dat lezen. De Bijbel zei: “Als een eng- . . .” Paulus zei: “Als een engel uit de hemel iets anders zei,” bisschop, aartsbisschop, paus, opziener, wat hij ook moge zijn, “als hij dan ook iets predikt buiten dit wat ik tot u gepredikt heb, laat hem vervloekt zijn.” Er is geen . . . We hebben niet zulke gebruiken als dat. Nee meneer. U . . . Zoiets is er gewoon niet. U . . . wij . . . En dan—dan, zie, waarom is het dat mensen dat niet kunnen zien? Waarom is het dat mensen dat—dat—dat niet willen geloven? [Een broeder zegt: “Voorbestemd.”—Red.] Ziet u? Iemand had het daar raak, Gene. “Voorbestemd,” precies. Waarom? “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zál” (wat?) “tot Mij komen.” Precies ja! “Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal—zal tot Mij komen.” Wat is er met me aan de hand, ik probeer het hier te vinden? Hier zijn we. Goed.

212 Laat me gewoon dit vers lezen en dan zal ik u vertellen wat Paulus, de dingen die . . . Precies de boodschap die ik vanavond predikte, hier is wat Paulus zei over voorbestemming, over waterdoop in Jezus’ Naam, de Heilige Geest—doop, de plaatsing van de gemeente, enzovoort. Hier is wat hij zei:

Ik verwonder mij (zegt tegen deze Galaten) dat u zo snel bewogen bent van Hem Die u geroepen heeft tot . . . genade van Christus (Ik schaam mij zo voor u, met andere woorden, dat u iemand hier hebt laten komen en u daarvan af liet brengen.) tot een ander evangelie;

Dat geen ander is; maar er zijn sommigen die u ontroeren, en het evangelie van Christus zouden verhinderen—het echte evangelie van Christus zouden verhinderen.

213 Maar, let op. Nu, onthoud: het was Paulus die erop aandrong dat ieder persoon die niet gedoopt was in de Naam van Jezus Christus moest komen en zich opnieuw moest laten dopen in de Naam van Jezus Christus. Hoevelen weten dat dat waar is? Hoevelen weten dat het Paulus was die zei dat deze geheimen verborgen waren sinds de grondlegging van de wereld en hem geopenbaard werden, dat wij voorbestemd waren om de zonen van God te zijn, tot adoptie, dat het Paulus was? Kijk hier wat hij zei:

Maar indien wij, of een engel uit de hemel, u enig ander evangelie prediken dan hetgeen wij tot u gepredikt hebben, die zij vervloekt.

214 Zeg niet alleen: “Ik ben het niet met u eens, meneer.” Laat hem gewoon vervloekt zijn. Laat me het volgende vers lezen:

Gelijk wij tevoren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: Als er iemand ook u enig ander evangelie predikt dan hetgeen wij reeds ontvangen hebben, die zij vervloekt.

215 Dat is juist. Nu, broeder, zuster: als het God was, die andere dag toen (en ik—ik zeg dat en hoop niet oneerbiedig) die mij nam om te zien dit kleine . . . Nu, ik raak opgewonden; ik geloof niet dat ik opgewonden raak, ik word gewoon gezegend, bij het prediken. Ik raak buiten mezelf en ik hou u hier tot ik weet dat u slaperig bent en vermoeid. Maar—o, ik. . . Als u—als u slechts kon weten hoe graag ik u daar wil hebben! Ziet u? En toen ik . . . eenmaal, ik zeg dit, nogmaals: toen ik. . . toen Hij zei. . . Ik zei: “Het zou. . .”

Hij zei: “Zou je graag willen zien wat het einde is?”

216 En ik keek terug en zag mezelf daar op het bed liggen. Zeker hebben jullie me lang genoeg gekend om te weten dat—dat—dat ik jullie de waarheid vertel. Ik wil jullie iets vragen, zoals Samuël zei voordat ze Saul zalfden: Heb ik u ooit iets verteld in de Naam van de Heer dan wat waar was? Is dat juist? Het is altijd waar geweest. Ben ik ooit bij u gekomen om geld te bedelen of zoiets dergelijks? Nee, ziet u, dat heb ik nooit gedaan. Heb ik ooit anders gedaan dan mijn best gedaan om u tot Christus te leiden? Precies.

217 Nu willen ze zeggen dat ik een mentale telepaat ben—u weet wel, een bovenzintuiglijke waarnemer. Natuurlijk moeten die dingen opkomen, de Bijbel zei dat ze dat zouden. Zoals Jannes en Jambres Mozes tegenstonden; zij deden nagenoeg hetzelfde als wat Mozes deed, totdat het tot een uiteindelijke confrontatie kwam. Dat is juist. Maar onthoud: Jambres en Jannes konden niet genezen. Ze konden niet genezen. Ze konden plagen brengen, maar ze niet wegnemen. Ziet u? Goed. Nu, God is de Genezer. Gods Woord blijft de Waarheid.

218 Ik heb geprobeerd eerlijk met u te zijn. Ik heb geprobeerd u de waarheid te vertellen. Ik—ik. . . bijna eenendertig jaar lang heb ik achter deze preekstoel gestaan, van tijd tot tijd, eenendertig jaar lang, en zal op een dag misschien weggaan om naar de heerlijkheid te gaan, van naast deze preekstoel. Er is een vrouw geweest, een dochter, vader, broer, allemaal hier aan de overkant begraven, dierbare vrienden. Ik heb hier hun kisten en de bloemen hier zien staan—en weet dat op een dag de mijne dat ook zullen. Nu, dat is waar. Maar oprecht, vanuit heel mijn hart, ik zeg u—met heel mijn hart dat ik geloof dat ik u het ware Evangelie van de Here Jezus Christus heb gepredikt. Ik geloof dat u zich behoort te laten dopen, ieder van u, in de Naam van Jezus Christus en de doop van de Heilige Geest ontvangen. En wanneer u dat doet, zal het tot u een vreugde brengen,

vrede, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, lieflijkheid, geduld, geloof.

219 En die dag laatst, wat er die ochtend met mij gebeurde, weet ik niet. Ik kan het nog niet zeggen, of ik hier in mijn lichaam was en alleen maar een visioen zag of dat ik werd weggenomen van hier naar daar. Ik weet het niet; ik kan het niet zeggen. Het enige wat ik weet, dat ik—ik was altijd bang om te sterven, dat kleine steek plekje. Maar niet bang dat Jezus me niet zou komen halen, nu—daar was ik niet bang voor, want ik—dat vreesde ik niet; maar als ik U zou tegenkomen en alleen maar een kleine mistvlaag zou zijn die door de lucht vloog. Maar ik zie het nu. Toen ik die mensen zag, waren ze echt. En ze waren mensen die eens hier op aarde met mij een band hadden, zelfs tot mijn eerste vrouw. Ze was niet mijn vrouw, ze was mijn zuster. Ze noemde me nooit haar man, ze noemde me haar geliefde broeder. Er was geen seks, geen gevoelens van dien aard, dat kon er niet zijn; het was volmaakt, het was lieflijkheid, het was perfectie.

Ik vraag me af, ik weet het niet, ik vraag me af: Is dat wat zij zag, voordat ze de aarde verliet? Toen ze ginds in het ziekenhuis lag, toen ik haar riep, en ze zei: “Billy, je hebt het gepredikt, je hebt erover gesproken, maar,” ze zei, “je weet niet wat het is.” Ze zei: “Ik heb geen verlangen meer om te blijven.”

220 Ik vraag me af of dat is wat het is met die goddelijke, heilige oude man, F.F. Bosworth, die achter deze preekstoel stond, die met mij gepredikt heeft in verschillende delen van de wereld. De oude F.F. Bosworth, ieder van jullie zowat kenden hem; godvruchtige, heilige oude man. Twee uur voor . . . wel, ongeveer een week of twee voordat hij vertrok, ging ik naar hem toe en daar lag hij daar, ver . . . bijna negentig jaar oud. Z'n kleine oude armen strekten zich uit, z'n kleine kale hoofd en die witte bakkebaarden op zijn gezicht. Ik pakte die oude man in mijn armen en ik riep: “Mijn vader, mijn vader; de wagens van Israël en zijn ruiters.”

Want als er ooit een man was die ooit Pinksteren vertegenwoordigde en een echte apostel was, dan was het F. F. Bosworth— zuiver, rechtuit, werkelijk Evangelie, ziet u, was het Bosworth. En toen ik hem in mijn armen hield, en ik het uitriep: “Mijn vader, mijn vader; de wagens van Israël en zijn ruiters.”

221 Zei hij: “Zoon, blijf op het veld.” Zei: “Wees sommige van deze jonge kerels voor op de buitenlandse velden als je kunt voordat ze daar een hoop fanatisme krijgen. Breng ze dat werkelijke Evangelie dat je hebt, zoon.” Hij zei: “Je bediening is nog niet begonnen van wat het zal zijn.” Zei: “Je bent een gloednieuwe Branham.” Zei: “Jij bent jong, zoon.”

Ik zei: “Broeder Bosworth, ik ben achtenveertig jaar oud.”

222 Hij zei: “Je bent nog niet begonnen.” Hij zei: “Laat deze jonge Pinksterpredikers daar niet komen met een heleboel onzin en de

zaak vergiftigen, en al de—de diplomaten en het hele land ertegen krijgen voordat je daar komt.” Zei: “Ga voort, broeder Branham, ga verder met het Evangelie dat je hebt.” Hij zei: “Ik—ik geloof dat je een apostel bent, of een profeet, van de Here onze God.”

²²³ Ik keek hem aan, ik omhelsde hem in mijn armen. Ik zei: “Broeder Bosworth, ik wil u een vraag stellen. Wat was de gelukkigste tijd van uw . . . moment van uw . . . al uw jaren dat u hebt gepredikt?”

Hij zei: “Nu, broeder Branham.”

Ik zei: “Weet u dat u op sterven ligt?”

Hij zei: “Ik kan niet sterven.”

Ik zei: “Wat . . . Waarom zou u zeggen dat dit uw gelukkigste tijd is?”

²²⁴ Er was een kleine deur. Hij zei: “Ik lig hier met mijn gezicht naar die deur gekeerd. Bijna ieder moment kan Degene die ik heb liefgehad, en Degene voor wie ik heb gepredikt en voor heb gestaan al deze . . . heel mijn leven, Hij zal voor mij naar die deur komen, en ik zal met Hem meegaan.” Ik keek naar hem en ik dacht dat ik—ik net zo keek alsof ik naar Abraham, Izaäk of Jakob keek.

²²⁵ Ik pakte zijn hand; ik zei: “Broeder Bosworth, wij geloven allebei dezelfde God, wij geloven hetzelfde. Door de genade van God zal ik prediken totdat de laatste ademtocht mijn lichaam verlaat. Ik zal trouw blijven aan God als ik naar mijn beste weten kan blijven. Ik zal geen compromis sluiten over het Evangelie met geen enkele partij of over geen enkele plaats. Ik zal zo trouw blijven als ik naar mijn weten kan blijven. Broeder Bosworth, ik zal u ontmoeten in een beter land, waar u niet jong zult zijn . . . of niet meer oud zult zijn, maar jong.”

²²⁶ Hij zei: “Jij zult er zijn, broeder Branham, maak je geen zorgen.”

²²⁷ En een uur voor, twee uur voordat hij stierf . . . bijna twee maand later, ik dacht dat hij toen stervende was— mijn vrouw ging binnen en zag hem (hij had altijd veel dunk van haar) en dan mevrouw Bosworth. En ongeveer twee uur lag hij te slapen. Hij ging rechtop zitten; hij keek en hij sprong op uit zijn bed. Hij zei: “Moeder, wel, ik heb jou al jaren niet meer gezien! Pa! Broeder Jim; wel,” zei, “even zien, u was een van mijn bekeerlingen tot de Here in Joliet, Illinois.” Hij was al vijftig jaar dood. Ziet u? Ja! Hij zei: “U bent zuster *die en die*. Ja, ik heb u tot de Here geleid in— in de Winnipeg-samenkomst. Ja. Wel, hier is zuster *die en die*. Ik heb u niet meer gezien . . . Ja, even zien, u kwam tot de Here in *daar en daar*.” En twee uur lang achtereen schudde hij de handen van degenen die hij tot de Here had geleid. Liep regelrecht terug naar zijn plaats, en ging liggen, kruiste zijn handen en dat was het. Is broeder F.F. Bosworth dat land binnengegaan, dat Jezus

me toen die nacht liet zien? Als dat zo is, is hij daar als jonge man vanavond. God late zijn ziel rusten. En moge ik voor altijd zo getrouw leven dat ik dat land binnen zal gaan. En mag ik zo trouw een—een dienstknecht van Christus zijn!

228 Ik schaam me voor mijn leven. Ik schaam me voor. . . Ik—ik. . . Als ik gezondigd heb voor u mensen, bent—bent u het mij verschuldigd om het me te komen vertellen. Ziet u? Ik probeer oprecht te leven in alles wat God me door Zijn genade laat doen. Ziet u? Ziet u? Maar kijk, vrienden, jullie zijn het mij verschuldigd als jullie weten dat er iets mis is met mijn leven, kom en vertel het mij. En kijk: ik ben het u verschuldigd om hier te staan en u het ware Evangelie te prediken. Ik ben het u verschuldigd, want ik verwacht ieder van uw gezichten te zien, jonge mannen en vrouwen, net voorbij die grens daarginds. Het is maar één ademtocht tussen waar u nu bent en daar. Nu, dat is juist. Het is daar.

229 En moge de God van alle genade, de God des hemels—niet heiligschennend, maar met eerbied, “Papa,” op die grote dag, wanneer we hier opnieuw voorgesteld zullen worden en onze aardse lichamen opnieuw hebben, zodat we kunnen drinken, en de druiven en de vruchten van het land kunnen eten. “Zij zullen huizen bouwen en een ander zal die niet bewonen. Ze zullen wijngaarden planten en een ander zal er niet van eten.” Ziet u? De ene man plant een wijngaard, zijn zoon neemt hem over, en dan neemt zijn zoon hem over, en de zijne. Maar niet in dit geval; hij zal het aanplanten en daar blijven. Ziet u, dat is juist. We zullen daar voor altijd zijn. En moge in dat land, moge ik ieder van u zien.

230 En ik weet dat ik hier zelfs tegen drie-eenheidspredikers spreek. En, mijn broeders, ik zeg dit niet—ik zeg dit niet om te kwetsen. Ik ben ook een drie-eenheidsmens, ik geloof in de drie-eenheid, de drie eigenschappen van God (Vader, Zoon en Heilige Geest), maar niet drie goden. Ziet u? Ik geloof dat er drie attributen zijn, absoluut, dat geloof ik met heel mijn hart: “Vader, Zoon en Heilige Geest,” maar zij zijn geen drie goden. Het zijn slechts drie attributen. . . of van de drie ambten van God. God woonde eens in het Vaderschap, Zoonschap en nu de Heilige Geest. Het is dezelfde God in drie ambten. En ze hebben. . .

231 En Vader, Zoon en Heilige Geest is geen Naam van God. God heeft één Naam en Zijn Naam is Jezus. De Bijbel zei: “De familie in de hemel wordt Jezus genaamd, en de familie op aarde wordt Jezus genaamd.” Dat is juist. Dus God had één Naam, menselijke Naam. Hij was. . . had een naam genaamd Jehova-jireh, Jehovapha—dat waren Zijn Godheidtitels. Maar Hij had één Naam: Jezus! En dat is Hem.

232 En waarlijk, mijn broeders, als u het niet met mij eens bent, bedenk: ik—ik—ik zal u daar toch ontmoeten. Ziet u? Ik—ik zal

daar zijn met u. En God zegene u. En ik heb u lief.

²³³ En ik wil dat de gemeente het niet vergeet, nu, zondagmorgen zullen we vanaf hier verder gaan en ik ga proberen u niet langer dan tot twee uur op te houden, zodat we een middagsamenkomst kunnen hebben, als we dat mogelijkwijs kunnen, en als ik het net zo goed doe als vanavond, half elf. Vergeeft u mij? Vrienden, we hebben niet veel tijd meer over, lieverd. Ik—ik noem u “lieverd” omdat u dat bent. Jullie—jullie zijn mijn lieverds. Weet u wat? Laat. . . Hier is een Schriftgedeelte opgekomen. Paulus zei: “Ik ben ijverig over u (Zijn gemeente) met een ijver Gods, want ik heb u ten huwelijk gegeven.” Daar hebt u het, dat drukt het uit. Dat is het. “Want ik heb u ten huwelijk gegeven, u ondertrouwd, aan Christus, als een reine maagd.”

²³⁴ Nu, als dat toen waar was in die dag—hij zei. . . Zij, de mensen zeiden tegen mij, zeiden: “Jezus zal tot u komen en ú zult ons aan Hem voorstellen,” als een reine maagd. “Geoordeeld door het Woord dat u tot hen gepredikt hebt.” En kijk: als ik u precies hetzelfde predik als wat Paulus aan zijn gemeente gepredikt heeft, als zijn groep binnengaat, zal de onze dat ook, omdat we hetzelfde hebben. Amen.

Laten we onze hoofden nu buigen terwijl we “God zegene u” zeggen. Nu. . . ? . . . onze dierbare geliefde voorganger, broeder Neville.

60-0518 Adoptie #2
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org